

BULLETIN

LEGISLATIVA — KOMENTÁŘE — INFORMACE

ČMIS Účetní kancelář on-line

Jste účetní firma?

**Jste společnost
o více pobočkách?**

Jste účetní?

**Máte svůj oblíbený
účetní program?**

- ➔ Nabídněte svým klientům on-line přístup do jejich účetnictví!
- ➔ Přistupujte online k jedinému účetnictví ze všech poboček!
- ➔ Pracujte online: z kanceláře, z poboček, z domova, od klienta - prostě odkudkoli!
- ➔ Používejte Váš účetní program v ČMIS Účetní kanceláři online!

Českomoravské
informační systémy

Českomoravské informační systémy s.r.o.
Na Truhlářce 22, 180 00 Praha 8
Volejte: +420 775 775 667, +420 222 743 463

Faxujte: +420 284 680 484
Pište: info@cmis.cz
Navštivte: www.cmis.cz

BULLETIN 1/2009

LEGISLATIVA — KOMENTÁŘE

Z Koordinačního výboru MF ČR a KDP ČR	2
Konec tradiční přefakturace	10
Nejdůležitější změny IFRS platné od 1. ledna 2009	11
Nová legislativa	12
Nemocenské pojištění	18
Přehled nejdůležitějších změn, které přináší zákon č. 2/2009 Swb.	21
Informace z Ministerstva financí	24

JUDIKÁTY

Rozhodnutí Ústavního soudu ČR	29
Ze Sbírký rozhodnutí Nejvyššího správního soudu	30

INFORMACE

Kauza Madoff	33
Monitor	34
Noví členové Komory	37
Ze zákulisí	38

VZDĚLÁVÁNÍ

Výkladový slovník anglického pojmového aparátu (L—Q)	39
--	----

PŘEDSTAVUJEME

Využití moderních technologií pro účetní praxi: Tenký klient — Aplikační server	42
---	----

Z CESTOVNÍHO DENÍKU

Singapur a Brunej	44
-------------------	----

POZVÁNKY

Pozvánky na vzdělávací akce Komory	46
Pozvánka na sněm Komory	48

Z KOORDINAČNÍHO VÝBORU MF ČR A KDP ČR

Změna živnostenského zákona a její dopady na živnostníky, kteří si uplatňují výdaje procentem z příjmů

(uzavřeno dne 28. ledna 2009)

Předkládají:

ING. JIŘÍ HANÁK, daňový poradce, č. osvědčení 3701

ING. JIŘÍ NESROVNAL, daňový poradce, č. osvědčení 1757

V tomto příspěvku se zabýváme daňovými dopady, které souvisejí se změnami živnostenského zákona, které přinesl zákon č. 130/2008 Sb. Tento zákon upravuje základní tezi, kterou je „zjednodušení podnikání“ (např. jedna živnost volná). Změnou zákona došlo s účinností od 1. 7. 2008 k novému věcnému rozdělení živností, což má za následek přesun jednotlivých živností v rámci jednotlivých druhů živnosti, popř. i zrušení některých živností.

Zákon o daních z příjmů (ZDP) v případě živnostníků (poplatníků fyzických osob) při uplatnění výdaje procentem z příjmů, výši procentuálního výdaje váže na druh živnosti (§ 7 odst. 7 písm. b) a c) ZDP), přičemž procentuální výdaj se uplatní za zdaňovací období. Změnou v členění jednotlivých živností, která nastala v průběhu roku, vznikají nejasnosti v souvislosti s uplatněním výše procentuálního výdaje.

1) PRÁVNÍ ÚPRAVA PRAVEDENA ZÁKONEM Č. 130/2008 SB.

Zákon č. 130/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, provedl s účinností od 1. 7. 2008 následující změny ve vymezení jednotlivých živností.

a) Přesun vázaných živností do živností řemeslných — z pohledu výdajů procentem z příjmů dochází ke změně paušálních výdajů z původních 50% (§ 7 odst. 7 písm. c) ZDP) na 60% (§ 7 odst. 7 písm. b) ZDP).

Jedná se např. o tyto živnosti:

- montáž, opravy a revize a zkoušky elektrických zařízení,
- montáž, opravy a rekonstrukce chladících zařízení a tepelných čerpadel,
- montáž, opravy a revize a zkoušky plnění nádob plyny,
- montáž, opravy a revize a zkoušky tlakových zařízení a nádob na plyn,
- montáž, opravy a revize a zkoušky zdvihacích zařízení.

b) Přesun řemeslných živností do živností volných — z pohledu výdajů procentem z příjmů dochází ke změně paušálních výdajů z původních 60% (§ 7 odst. 7 písm. b) ZDP) na 50% (§ 7 odst. 7 písm. c) ZDP).

Jedná se např. o živnost polygrafická výroba.

c) Projektování pozemkových úprav je živností vázanou. Zákonem č. 130/2008 Sb., bylo zrušeno ustanovení § 3 odst. 3 písm. x) ŽZ, tj., projektování úprav nebylo podle původní úpravy živností. Z pohledu výdajů procentem z příjmů

dochází ke změně paušálních výdajů z původních 40% (§ 7 odst. 7 písm. d) ZDP) na 50% (§ 7 odst. 7 písm. c) ZDP).

d) Nájem již není živnost. Zákonem č. 130/2008 Sb., bylo zrušeno ustanovení § 4 ŽZ, tj., pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor, pokud vedle pronájmu jsou pronajímatelem poskytovány i jiné než základní služby zajišťující řádný provoz nemovitostí, bytů a nebytových prostor, není živnosti. Z pohledu výdajů procentem z příjmů dochází ke změně paušálních výdajů z původních 50% (§ 7 odst. 7 písm. c) ZDP) na 30% (§ 9 odst. 4 ZDP). Z přechodných a závěrečných ustanovení zákona č. 130/2008 Sb., k bodům a)–d) tohoto příspěvku vyplývá, že:

„2. Dosavadní živnostenská oprávnění zůstávají zachována. Právo provozovat živnost se prokazuje dosavadním průkazem živnostenského oprávnění až do doby vydání prvního výpisu podnikateli. Výpis vydá živnostenský úřad na žádost nebo na základě oznámení změny podle § 49 nebo 56 zákona č. 455/1991 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.“

„5. Došlo-li tímto zákonem ke změně vázané živnosti na živnost řemeslnou, doklady, kterými byla prokázána odborná způsobilost pro živnost vázanou, se považují za doklady podle zákona č. 455/1991 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.“

„11. Oprávnění k projektování pozemkových úprav podle dosavadních právních předpisů zůstávají zachována. Podnikatel, který ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona provozoval uvedenou činnost a hodlá v jejím provozování pokračovat, je povinen tuto skutečnost oznámit do jednoho roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona písemně živnostenskému úřadu. Živnostenský úřad provede neprodleně zápis do živnostenského rejstříku a vydá podnikateli výpis. Marným uplynutím jednoho roku lhůty právo provozovat tuto živnost zaniká.“

e) Zrušení směnářské činnosti jako živnosti koncesované (z 50% na 40%)

Podle § 3 odst. 3 písm. a) ŽZ živností není:

a) činnost bank, institucí elektronických peněz, provozovatelů platebních systémů, činnost osob provádějících nebo zprostředkovávajících

převody peněžních prostředků, činnost osob podnikajících na základě registrace ke směnářské činnosti (podle devizového zákona)

Zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů.

§ 3 Registrace ke směnářské činnosti

(1) Nabízet nebo provádět směnářskou činnost jako podnikání může pouze fyzická nebo právnická osoba, která byla k této činnosti předem registrována Českou národní bankou 5).

(3) Registraci provede Česká národní banka na žádost osoby, která hodlá směnářskou činnost vykonávat. Provedenou registraci nelze převést na jinou osobu, ani nepřechází na právního nástupce.

Zákon č. 254/2008 Sb. — účinnost 1. 8. 2008

Čl. XXII – Přechodná ustanovení

1. Koncese pro směnářskou činnost a devizové licence k prodeji cizí měny v hotovosti vydané podle dosavadních právních předpisů pozbývají platnosti uplynutím lhůty 18 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nebyla-li v této lhůtě podána České národní bance žádost o registraci ke směnářské činnosti podle § 3 zákona č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do dne vydání rozhodnutí o registraci ke směnářské činnosti podle § 3 zákona č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, postupují držitelé koncesí pro směnářskou činnost a podléhají devizové kontrole podle dosavadních právních předpisů. Nabytím právní moci rozhodnutí o registraci směnářské činnosti zaniká koncese pro směnářskou činnost vydaná podle dosavadních právních předpisů. Česká národní banka v přechodném období informuje živnostenské úřady o provedených registracích držitelů koncesních listin ke směnářské činnosti.

2. PAUŠÁLNÍ VÝDAJE Z POHLEDU ZDP

2.1. ZDP v ustanovení § 7 odst. 7 upravuje výši paušálních výdajů, které je možné uplatnit k jednotlivým druhům příjmů. V případě poplatníka, který vykonává podnikatelskou činnost podle živnostenského zákona, ZDP váže výši paušálního výdaje na konkrétní druh živnosti, přičemž pouze v případě živnosti řemeslné umožňuje uplatnit vyšší paušální sazbu 60%.

Z uvedeného důvodu změna živnostenského zákona provedená zákonem č. 130/2008 Sb., má následující daňové dopady:

Přesun vázaných živností do živností řemeslných. S účinností od 1. 7. 2008 se ze živnosti vázané stává živnost řemeslná, a proto od tohoto data bude daňový subjekt uplatňovat výdaje procentem z příjmů podle § 7 odst. 7 písm. b) ZDP ve výši 60 %.

Přesun řemeslných živností do živností volných. S účinností od 1. 7. 2008 se ze živnosti řemeslné stává živnost volná, a proto od tohoto data bude daňový subjekt uplatňovat výdaje procentem z příjmů podle § 7 odst. 7 písm. c) ZDP ve výši 50 %.

Projektování pozemkových úprav. S účinností od 1. 7. 2008 se jedná o živnost vázanou, a proto od tohoto data bude daňový subjekt uplatňovat výdaje procentem z příjmů podle § 7 odst. 7 písm. c) ZDP ve výši 50 %.

Nájem již není živností. S ohledem na skutečnost, že z přechodných a závěrečných ustanovení zákona č. 130/2008 Sb., vyplývá, že dosavadní živnostenská oprávnění zůstávají zachována, je daňový subjekt oprávněn uplatnit po celé zdaňovací období roku 2008 paušální výdaj podle § 7 odst. 7 písm. c) ZDP ve výši 50 %.

Zrušení směnářské činnosti jako živnosti koncesované. V souladu s čl. XXII. přechodných ustanovení zákona č. 254/2008 Sb. platí, že do dne vydání rozhodnutí o registraci ke směnářské činnosti podle § 3 zákona č. 219/1995 Sb., devizového zákona (vydává na žádost), nejpozději však do 1. 2. 2010 (18 měsíců po účinnosti zákona č. 245/2008 Sb.), postupují držitelé koncesí pro směnářskou činnost podle dosavadních právních předpisů. Nabytím právní moci rozhodnutí o registraci směnářské činnosti zaniká koncese pro směnářskou činnost vydaná podle dosavadních právních předpisů a tímto zaniká možnost uplatnit paušální výdaje podle § 7 odst. 7 písm. c) ZDP ve výši 50 %.

2.2. Domníváme se však, že v dané věci nelze jako alternativní vyloučit ani řešení vycházející z toho, že poplatník bude pro celý rok 2008

uplatňovat ten paušál, který bude pro něj výhodnější (to je buď ten, který vychází ze stavu k 1. 1. 2008 nebo ten, který vychází z uvedeného novely ŽZ). Toto alternativní řešení je odůvodněno těmito skutečnostmi:

2.2.1. Daná úprava není zcela jednoznačná, chybí výslovné ustanovení v ZDP, které by popsanou situaci (obecně nebo v návaznosti na novelu ŽZ) řešilo. Pak by v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího soudu a Ústavního soudu měla platit zásada v pochybnostech ve prospěch daňových subjektů, a to i za použití jiných než jazykových výkladů právní normy (viz např. NSS 6 As 49/2003-46 ze dne 29. 12. 2004, NSS 2 Afs 30/2003-61 ze dne 29. 9. 2005, ÚS I. ÚS 138/06 ze dne 10. 8. 2006, NSS 7 Afs 72/2005-81 ze dne 12. 10. 2006, NSS 5 Afs 68/2007-121 ze dne 28. 2. 2007, ÚS II. ÚS 136/06 ze dne 14. 3. 2007, ÚS IV. ÚS 650/05 ze dne 16. 8. 2007, NSS 7 Afs 22/2007-106 ze dne 27. 9. 2007, ÚS IV. ÚS 814/06 ze dne 11. 1. 2008 či ÚS II. ÚS 1773/07 ze dne 23. 1. 2008).

2.2.2. Změna výše paušálních výdajů v průběhu roku znamená nepřipustnou pravou retroaktivitu (Sbírka zákonů č. 145/2002 Sb., 5 Afs 28/2003-69 ze dne 31. 8. 2004, č. 438/2005 Sb., 1 Afs 147/2004-50 ze dne 27. 4. 2006, 7 Afs 151/2006-67 ze dne 21. 12. 2006, 1 Afs 87/2008-46 ze dne 18. 6. 2008). Proto v roce 2008 nelze použít nižší paušál než ten, který pro poplatníka platil na začátku zdaňovacího období.

2.2.3. Retroaktivita popsaná v bodě 2.2.2. je akceptovatelná pouze v případě, že je ve prospěch poplatníků, tedy že je nový paušál pro poplatníka výhodnější. Zde lze naopak vyjít z toho, že podmínky pro zdanění se posuzují k 31. 12. (5 Afs 174/2006-70, 5 Afs 143/2006-72 ze dne 17. 8. 2007), a proto po celý rok 2008 bude použit vyšší výhodnější paušál.

3. NÁVRH ŘEŠENÍ

Žádáme o projednání tohoto příspěvku na Kordinačním výboru. ■

STANOVISKO MINISTERSTVA FINANČÍ:

Souhlas se závěry předkladatelů uvedenými pod bodem 2.1. tohoto příspěvku.

Vybrané DPH aspekty finančního pronájmu po novele zákona o DPH provedené zákonem č. 302/2008 Sb.

(uzavřeno dne 28. ledna 2009)

Předkládají:

ING. MARIE KONEČNÁ, CSC., daňová poradkyně, č. osvědčení 294

ING. PETR POTOMSKÝ, daňový poradce, č. osvědčení 3276

Cílem příspěvku je sjednotit názor na DPH aspekty u vybraných oblastí finančního pronájmu v návaznosti na novelu zákona o DPH č. 302/2008 Sb.

DEFINICE FINANČNÍHO PRONÁJMU – SROVNÁNÍ S DEFINICÍ PODLE SMĚRNICE Č. 112/2006 EC

S účinností od 1. ledna 2009 dochází novelou zákona o DPH (zákon č. 302/2008 Sb.) ke zrušení stávající, speciální definice finančního pronájmu. Od roku 2009 zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen „ZDPH“), výslovně upravuje pouze smluvní ujednání, na základě kterých dochází k převodu práva užívat najaté zboží nebo najatou nemovitost na základě smlouvy, která stanoví povinnost nájemce nabýt zboží nebo nemovitost, které jsou předmětem smlouvy.

Podle § 13 odst. 3 písm. d) ZDPH se „za dodání zboží nebo převod nemovitosti považuje převod práva užívat najaté zboží nebo najatou nemovitost na základě smlouvy, která stanoví povinnost nájemce nabýt zboží nebo nemovitost, které jsou předmětem smlouvy“.

Poskytnutí práva užívat za výše uvedených podmínek zboží (např. dopravní prostředky) bude tedy výslovně považováno za dodání zboží. Ostatní poskytnutí či převody práv užívat zboží, které nenaplní danou definici, nejsou výslovně v ZDPH upraveny a vzhledem ke svému charakteru by měly být považovány za poskytnutí služby.

Podle ustanovení článku 14 odst. 2 písm. b) Směrnice č. 112/2006 EC (dále jen „Směrnice“) se za dodání zboží považuje také „skutečné předání zboží na základě smlouvy o nájmu zboží na dobu určitou nebo o prodeji zboží s odložením platby, v níž je stanoveno, že za obvyklých okolností bude vlastnické právo převedeno nejpozději k okamžiku zaplacení poslední splátky.“

Pro účely DPH tak lze v praxi očekávat, že mohou nastat v zásadě tři základní situace v oblasti převodu práva užívat najaté zboží:

- a) převod práva užívat najaté zboží na základě smlouvy, která stanoví **povinnost** nájemce nabýt zboží, které je předmětem smlouvy,
- b) převod práva užívat najaté zboží na základě smlouvy, která stanoví **oprávnění** nájemce nabýt zboží, které je předmětem smlouvy,
- c) převod práva užívat najaté zboží na základě smlouvy, která nestanoví **ani povinnost ani oprávnění** nájemce nabýt zboží, které je předmětem smlouvy.

1.1 PŘEVOD PRÁVA UŽÍVAT NAJATÉ ZBOŽÍ S POVINNOSTÍ NÁJEMCE NABÝT ZBOŽÍ, KTERÉ JE PŘEDMĚTEM SMLOUVY

Vzhledem k formulaci ustanovení § 13 odst. 3 písm. d) ZDPH („převod práva užívat najaté zboží...“) lze dospět v zásadě ke třem zcela rozdílným výkladům:

1. Dané ustanovení se vztahuje na převod práva leasingovou společností na nájemce užívat zboží nebo nemovitost s budoucí povinností odku-

pu, a to i v případě, kdy je dané zboží nebo nemovitost ve vlastnictví leasingové společnosti, tj. není leasingovou společností „najato“.

2. Dané ustanovení se vztahuje pouze na převod práva leasingovou společností na nájemce užívat zboží nebo nemovitost s budoucí povinností odkupu, a to pouze v případě, kdy je dané zboží nebo nemovitost leasingovou společností najato (v zásadě „subleasing“).

3. Dané ustanovení se vztahuje pouze na převod práva stávajícího nájemce na nájemce nového užívat zboží nebo nemovitost s budoucí povinností odkupu (v zásadě cese stávající nájemní smlouvy z jednoho nájemce na druhého).

Při prosté aplikaci jazykového výkladu bez zohlednění znění důvodové zprávy či deklarovaného záměru zákonodárce se varianta č 3. nejvíce přibližuje textu daného ustanovení. Je zřejmé, že při akceptaci tohoto výkladu by praktická aplikace daného ustanovení byla v praxi omezena pouze na minimální počet transakcí, které by naplňovaly stanovené podmínky (cese nájemních smluv, u kterých by zároveň byla sjednána povinnost nového nájemce nabýt dané zboží). Danou problematiku, tj. klasifikaci určitých forem dodání zboží prostřednictvím leasingové smlouvy, upravuje Směrnice Rady 2006/112/ES, a to v článku 14 odst. 2 písm. b). Vzhledem k tomu, že toto ustanovení směrnice je podle našeho názoru v daném případě jednoznačné a dostatečně přesné („unconditional and sufficiently precise“), plátce může tato ustanovení využít namísto ustanovení národní legislativy (U. Becker v Finanzamt Münster-Innenstadt, ECJ Case 8/81), jestliže jsou tato ustanovení v rozporu se zněním směrnice.

Za účelem odstranění výše uvedených výkladových nejasností navrhuje následující sjednocující názor: Dané ustanovení se vztahuje na převod práva leasingovou společností na nájemce užívat zboží nebo nemovitost s budoucí povinností odkupu, a to i v případě, kdy je dané zboží nebo nemovitost ve vlastnictví leasingové společnosti, tj. není leasingovou společností „najato“. Datum uskutečnění zdanitelného plnění u takové dodání nastává v souladu s § 21 odst. 3 písm. d) ZDPH ke dni vzniku práva užívat zboží nájemcem.

Povinnost pronajímatele daň odvést vzniká k datu uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí jakékoliv úplaty před datem uskutečnění zdanitelného plnění.

Základem daně je celková hodnota leasingové smlouvy, tj. celková suma splátek za finanční pronájem včetně částky představující kupní cenu, za kterou je resp. má být dané zboží nabyto nájemcem.

Daňovým dokladem je podle § 28 ZDPH běžný daňový doklad. Splátkový ani platební kalendář nelze v daném případě považovat za daňový doklad neboť nejsou splněny podmínky ustanovení § 28 odst. 5 a odst. 9 ZDPH. Pronajímatel (leasingová společnost) má obecně nárok na odpočet DPH na vstupu u osobních automobilů použitých k uskutečnění tohoto plnění.

1.2 PŘEVOD PRÁVA UŽÍVAT NAJATÉ ZBOŽÍ S OPRAVNĚNÍM NÁJEMCE NABÝT ZBOŽÍ, KTERÉ JE PŘEDMĚTEM SMLOUVY

Tento převod bude s účinností od 1. ledna 2009 považován za poskytnutí služby (např. podle § 14 odst. 1 písm. b) ZDPH poskytnutí práva využití věci). Bude se přitom týkat všech druhů smluv bez jednoznačně stanovené povinnosti odkupu předmětu smlouvy.

Při ukončení smlouvy a odkoupení předmětu leasingu se bude jednat obecně o samostatné Při ukončení smlouvy a odkoupení předmětu leasingu se bude jednat obecně o samostatné plnění – dodání zboží nebo převod nemovitosti podle § 13 odst. 1 ZDPH.

Pokud bude v leasingové smlouvě definováno uskutečnění zdanitelného plnění v předem sjednaném rozsahu a lhůtách, jednotlivé splátky nájemného budou v souladu s § 21 odst. 9 považovány za tzv. dílčí plnění. Zdanitelné plnění se tak bude považovat za uskutečněné dnem uvedeným ve smlouvě. Povinnost pronajímatele daň odvést vzniká k datu uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí jakékoliv úplaty před datem uskutečnění zdanitelného plnění.

Daňovým dokladem může být běžný daňový doklad nebo splátkový kalendář, pokud je tento splátkový kalendář součástí dané smlouvy nebo je na něj ve smlouvě výslovně odkazováno. Pronajímatel (leasingová společnost) má obecně nárok na odpočet DPH na vstupu u osobních automobilů použitých k uskutečnění tohoto plnění

v případě, že je uživatel resp. nájemce oprávněn nabyt automobil nejpozději úhradou posledního závazku ze smlouvy (§ 75 odst. 2 ZDPH).

1.3. PŘEVOD PRÁVA UŽÍVAT NAJATÉ ZBOŽÍ BEZ ÚPRAVY POVINNOSTI ČI OPRÁVNĚNÍ NÁJEMCE NABÝT ZBOŽÍ

Tento převod bude shodně jako podle současné právní úpravy považován od 1. ledna 2009 za poskytnutí služby (např. podle § 14 odst. 1 písm. b) ZDPH poskytnutí práva využití věci). Při případném ukončení smlouvy a odkoupení předmětu leasingu se bude jednat obecně o samostatné dodání zboží nebo převod nemovitosti podle § 13 odst. 1 ZDPH.

Pokud bude v leasingové smlouvě definováno uskutečnění zdanitelného plnění v předem sjednaném rozsahu a lhůtách, jednotlivé splátky nájemného budou v souladu s § 21 odst. 9 považovány za tzv. dílčí plnění. Zdanitelné plnění se tak bude považovat za uskutečněné dnem uvedeným ve smlouvě. Povinnost pronajímatele daň odvést vzniká k datu uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí jakékoliv úplaty před datem uskutečnění zdanitelného plnění.

Daňovým dokladem může být běžný daňový doklad nebo splátkový kalendář, pokud je tento splátkový kalendář součástí dané smlouvy nebo je na něj ve smlouvě výslovně odkazováno.

Pronajímatel nemá nárok na odpočet daně u osobních automobilů pořízených za účelem jejich pronájmu resp. převodu práva je užívat bez specifické úpravy povinnosti či oprávnění nájemce tento osobní automobil nabyt. Nájemce má obecně nárok na odpočet DPH při splnění podmínek stanovených v § 72 ZDPH.

ZÁVĚR K ČÁSTI 1

Na základě výše uvedeného shrnutí předkladatelé navrhuji přijmout závěry uvedené v části 1.

2) OPRAVA ZÁKLADU DANĚ A VÝŠE DANĚ PŘI ZMĚNĚ CENY

ZDPH v § 42 odst. 9 předjímá situaci, kdy k odkoupení předmětu leasingu nemusí dojít, přestože je ve smlouvě povinnost odkupu sjednána. Tato situace může nastat např. v případě před-

časného ukončení leasingové smlouvy (např. z důvodu platební neschopnosti nájemce) a vrácení předmětu leasingu leasingové společnosti. § 42 odst. 9 stanoví, že: „*Pokud nedojde při dodání zboží nebo převodu nemovitosti podle § 13 odst. 3 písm. d) k nabytí zboží nebo nemovitosti nájemcem, může plátce provést opravu výše daně podle odst. 1 písm. a), a to do tří let od konce kalendářního roku, v němž nastala skutečnost, na jejímž základě nedošlo k nabytí zboží nebo nemovitosti nájemcem.*“

Leasingová společnost tedy může provést opravu základu a výše daně v tříleté lhůtě, která začíná běžet od konce kalendářního roku, ve kterém došlo k předčasnému ukončení leasingu (např. z důvodu totální havárie nebo krádeže).

V praxi nicméně často dochází k případům, kdy se na základě podmínek sjednaných v leasingové smlouvě během doby trvání leasingu mění sjednaná leasingová cena, např. je sjednána pohyblivá složka leasingové ceny v závislosti na vývoji cen vstupů (např. úrokové sazby) leasingové společnosti.

Vzhledem ke schválenému znění § 42 odst. 9 ZDPH není možné v těchto případech § 42 odst. 9 ZDPH aplikovat (jak bylo zmíněno, dané ustanovení pokrývá pouze situace, kdy není předmět leasingu z různých důvodů dodán).

V zásadě lze postupovat pouze podle § 42 odst. 8, tj. lze základ a výši daně opravit pouze do tří let od konce zdaňovacího období, v němž se uskutečnilo původní zdanitelné plnění, tj. od konce zdaňovacího období, kdy došlo ke vzniku práva užívat předmět leasingu nájemcem.

V praxi běžně existují případy, kdy na základě sjednaných smluvních podmínek dochází ke změně základu daně a výše daně i po uplynutí této tříleté lhůty. Ke změně přitom může docházet oběma směry, tj. ke zvýšení i snížení základu daně.

Domníváme se, že vzhledem k délce leasingových smluv zejména v oblasti nemovitostí není § 42 odst. 8 ZDPH pro leasingové vztahy postačující. Neumožnění opravy základu daně po uplynutí tříleté lhůty směrem dolů by mohlo vést k porušení principu neutrality systému daně z přidané hodnoty¹. Absence povinnosti

1 Princip neutrality je jedním ze základních principů, na kterých je společný systém daně z přidané hodnoty v Evropské Unii založen. Je zakotven ve Směrnici Rady 2006/112 ES a rovněž citován v mnoha rozsudcích Evropského soudního dvora (z poslední doby např. případ C-95/07 Ecotrade).

opravy základu daně směrem nahoru po tříleté lhůtě by naopak mohlo vést ke spekulacím při stanovování leasingové ceny.

V této souvislosti vzniká také otázka jak stanovit rozdíl mezi opraveným a původním základem daně (pro účely vystavení dobropisu či vrubopisu) v takových případech variabilních leasingových splátek, kdy je výše splátky stanovena na základě cen vstupů (zejména tedy úrokové sazby) a na základě jejich změny dochází pravidelně (i měsíčně) k přepočtu jednotlivých leasingových splátek. V takových případech dochází bezpochyby ke změně aktuální leasingové splátky, ale zároveň může dojít také k teoretickému přepočtu hodnoty všech ostatních leasingových splátek až doby ukončení leasingové smlouvy. S ohledem na způsob stanovení variabilních leasingových splátek je však výše všech dalších budoucích leasingových splátek i po takovém přepočtu v zásadě pouze orientační, neboť prakticky dojde k jejich změně vždy, když se změní hodnoty, na jejichž základě je jejich výše stanovena.

Domníváme se proto, že v daném případě dochází vždy pouze ke skutečné změně u daně leasingové splátky a nikoliv u všech dalších budoucích leasingových splátek, neboť parametry pro jejich výpočet nejsou v daném okamžiku ještě známy. Rozdíl mezi opraveným a původním základem daně pro vystavení dobropisu/vrubopisu by se pak v případě variabilních leasingových splátek stanovil jako rozdíl příslušné leasingové splátky a leasingové splátky za příslušné období určené při uzavření leasingové smlouvy, na jejímž základě byl stanoven původní základ daně u tohoto plnění. Takto by bylo postupováno u každé variabilní leasingové splátky samostatně.

Tento postup by se samozřejmě neuplatnil u pevných leasingových splátek, kde by došlo k jejich jednorázové změně na základě dodatku ke smlouvě či jiného ujednání a kde by výše budoucích splátek byla v době uzavření dodatku známa. Obdobně by se tento postup neuplatnil při změně výše leasingových splátek z jiných důvodů (např. dohoda o zkrácení doby leasingu).

ZÁVĚR K ČÁSTI 2

Na základě výše uvedeného předkladatelé navrhuji přijmout následující závěr:

S výjimkou situací pokrytých ustanovením § 42 odst. 9 ZDPH nelze podle znění ZDPH účinného od 1. ledna 2009 v případě převodů práv užití s povinností nájemce nabytí předmět pronájmu provést opravu základu daně a výše daně po uplynutí tří let od konce zdaňovacího období, kdy došlo ke dni vzniku práva užívat předmět leasingu nájemcem.

S ohledem na tuto skutečnost by bylo vhodné zvážit přípravu novely ZDPH, která umožní opravy základu daně provádět i po uplynutí této tříleté lhůty, pokud budou splněny § 42 odst. 1, 2 a 3 ZDPH pro provedení opravy základu daně a výše daně.

U variabilních leasingových splátek, kde dochází k jejich změně na základě stanovených parametrů (např. úroková míra) je možno stanovit rozdíl mezi opraveným a původním základem daně vždy samostatně pro každou leasingovou splátku jak popsáno výše.

3) PŘECHODNÉ USTANOVENÍ U SMLUV UZAVŘENÝCH V ROCE 2008, KDY JE PŘEDMĚT PRONÁJMU PŘEDÁN V ROCE 2008

ZDPH obsahuje přechodné ustanovení, podle kterého se pro smluvní vztahy ze smluv o finančním pronájmu, které jsou uzavřeny a předmět pronájmu předán nájemci do konce roku 2008, použijí ustanovení zákona o DPH ve znění účinném do dne konce roku 2008.

V této souvislosti vzniká otázka, zda se toto přechodné ustanovení vztahuje na veškerá smluvní ujednání související s uzavřenou smlouvou o finančním pronájmu, tj. zda je možno podle legislativy platné v roce 2008 postupovat i např. v případě fakturace pojistného (ZDPH s účinností od 1. ledna 2009 ruší ustanovení § 51 odst. 3 upravující přefakturaci osvobozených plnění).

Smlouva o finančním pronájmu jako taková není upravena jako samostatný smluvní typ v českém soukromém právu. Z tohoto důvodu je ustálená praxe aplikovat pro leasingové vztahy tzv. smlouvu nominátní, v rámci které jsou smluvně upravena příslušná práva a povinnosti vztahující se k finančnímu pronájmu. Je obvyklé, že v rámci této nominátní smlouvy je samostatně řešena i problematika pojištění popř. poskytování dalších služeb, které jsou tak nedílnou součástí smluvního ujednání o finančním pronájmu.

Na základě této skutečnosti se domníváme, že pokud je v rámci smluvního ujednání týkajícího se smlouvy o finančním pronájmu řešena také problematika pojištění popř. dalších služeb, použijí se v souladu s přechodným ustanovením ustanovení zákona o DPH ve znění účinném do konce roku 2008 nejenom na samotný finanční pronájem, ale také na s ním související fakturaci pojistného a dalších služeb, pokud tato fakturace vyplývá ze smlouvy o finančním pronájmu.

ZÁVĚR K ČÁSTI 3

Na základě výše uvedeného předkladatelé navrhuji přijmout závěr, že přechodné ustanovení se vztahuje na veškerá smluvní ujednání vyplývající z uzavřené smlouvy o finančním pronájmu, tzn. včetně režimu přeúčtování resp. fakturace dalších služeb včetně pojistného a po projednání v rámci Koordinačního výboru KDP ČR přijatý závěr vhodným způsobem publikovat. ■

STANOVISKO MINISTERSTVA FINANČÍ:

1.1 Převod práva užívat najaté zboží s povinností nájemce nabýt zboží, které je předmětem smlouvy

Dodání zboží podle článku 5 odst. 1 směrnice musí být s ohledem na judikát C-320/88 (SAFE) vykládáno tak, že znamená převod práva nakládat s věcí jako vlastník, dokonce i když nedojde k převodu vlastnického práva k majetku. Je na národním soudu, aby v každém jednotlivém případě na základě relevantních skutečností určil, zda došlo k převodu práva nakládat s majetkem jako vlastník ve smyslu čl. 5 odst. 1 směrnice.

Ustanovení § 13 odst. 3 ZDPH se vztahuje na převod práva leasingovou společností na nájemce užívat zboží nebo nemovitost na základě smlouvy, ze které vyplývá povinnost odkupu zboží nebo nemovitosti. Toto ustanovení se vztahuje na případy, kdy je dané zboží nebo nemovitost ve vlastnictví leasingové společnosti a také na případy, kdy je dané zboží nebo nemovitost leasingovou společností najato. Povinnost přiznat a zaplatit daň vyplývá z ustanovení § 21 odst. 1 ZDPH. Zdanitelné plnění je podle § 21 odst. 3 písm. d) ZDPH uskutečněno dnem vzniku práva užívat zboží nájemcem.

Základem daně je podle § 36 odst. 1 ZDPH vše, co jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátcе za uskutečněné zdanitelné plnění (v tomto případě dodání zboží nebo převod nemovitosti) od osoby, pro kterou je zdanitelné plnění uskutečněno, nebo od třetí osoby, vyjma daně za toto zdanitelné plnění.

Základem daně je tedy celková cena za dodání zboží nebo nemovitosti bez daně. Daňovým dokladem je běžný daňový doklad podle § 28 ZDPH. V případě nákupu osobního automobilu za účelem následného dodání, má plátcе nárok na odpočet daně.

1.2 Převod práva užívat najaté zboží s oprávněním nájemce nabýt zboží, které je předmětem smlouvy

Jedná se o poskytnutí služby.

1.3 Převod práva užívat najaté zboží bez úpravy povinnosti či oprávnění nájemce nabýt zboží

Jedná se o poskytnutí služby.

2) Oprava základu daně a výše daně při změně ceny

Opravu základu daně provede plátcе v souladu s ustanovením § 42 ZDPH.

3) Přechodné ustanovení u smluv uzavřených v roce 2008, kdy je předmět pronájmu předán v roce 2008

Podle čl. II. přechodných ustanovení ZDPH se pro smluvní vztahy ze smluv o finančním pronájmu, které jsou uzavřeny do konce roku 2008 a předmět smlouvy je předán do konce roku 2008, použijí ustanovení ZDPH ve znění účinném do konce roku 2008. Přechodné ustanovení se vztahuje na veškerá smluvní ujednání vyplývající z uzavřené smlouvy o finančním pronájmu.

Konec tradiční přefakturace

Dne 1. ledna 2009 nabyla účinnosti rozsáhlá novela zákona 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (DPH). Jednou z nejvýznamnějších změn je úprava pravidel pro přefakturaci, tedy pro přenesení částky fakturované plátcí na jinou osobu. Význam této změny spočívá v tom, že postihne téměř všechny plátce DPH.

SOUČASNÝ STAV

Podstatou současné úpravy je pravidlo, že pokud plátce neuplatní odpočet DPH z přijatého plnění a následně je vyfakturuje jiné osobě za stejnou či nižší cenu, nepodléhá přefakturace zdanitelného plnění dani. Jde-li o osvobozené plnění, je přefakturace osvobozená. Toto pravidlo se vztahuje k veškerým službám a dodávkám tepla, chladu, elektřiny, plynu či vody. Současný zákon rovněž obsahuje zvláštní ustanovení, podle kterého daňová povinnost vzniká v případě zdanitelné přefakturace až dnem zjištění přeúčtované částky. Ustanovení značně využívají například pronajímatelé objektů nebo společnosti ve skupině, ve které jsou náklady pravidelně přefakturovávány.

NOVÁ ÚPRAVA

Nová úprava je z hlediska konstrukce zákona nepochybně správnější a je také v souladu s evropskou směrnicí o společném systému DPH. Z pohledu plátců je však výrazně méně „uživatelsky přátelská“.

Novelizovaný zákon nepřináší ve vztahu k přefakturaci žádné speciální ustanovení. Je tedy posuzována jako nákup a následný prodej dané služby nebo zboží. Při fakturaci zdanitelného plnění tedy vždy vzniká povinnost uplatnit DPH „na výstupu“.

S tím, že plátce má právo uplatnit při pořízení zboží či služby odpočet DPH „na vstupu“. Pokud je plnění od DPH osvobozené, platí to zpravidla rovněž pro přefakturaci. Pozor však na situace, kdy je plnění osvobozeno pouze pro osobu disponující zvláštním oprávněním, např. zdravotnické zařízení či banka. Pokud tedy přefakturu-

jící plátce oprávnění nemá, musí službu či zboží zdanit!

Plátce neuplatňuje DPH, pokud bez přírázky fakturuje částku, kterou zaplatil jménem a na účet jiné osoby. Podle nového ustanovení zákona taková částka netvoří součást základu daně, a nezvyšuje tedy daňové zatížení poskytované služby či dodávaného zboží.

Pokud plátce ví, že zdaňovat musí, dostává se na řadu otázka kdy. A v tom je bolavé místo nové úpravy. Daňová povinnost vzniká plátcí ve stejném okamžiku, jako by toto plnění poskytoval sám. Pokud tedy nebylo zapláceno předem, vznikla daňová povinnost ve chvíli, kdy byla služba provedena či zboží dodáno. Jaké konkrétní plnění, kdy a v jaké hodnotě bylo poskytnuto, se však plátce dozví až v okamžiku, kdy od dodavatele dostane fakturu. To však již bude nejspíš pozdě, aby sám včas vystavil daňový doklad – ze zákona na to má patnáct dnů od poskytnutí služby či dodání zboží. A může být i pozdě, aby fakturaci zahrnul do daňového přiznání za správné zdaňovací období.

RADA

Plátci by především měli prověřit, zda přefakturované náklady nemají být správně zahrnuté do základu daně za dodávané zboží či poskytovanou službu.

Služby či zboží pořízené na zjednodušený daňový doklad, v němž příjemce není uveden, plátce přefakturuje a poskytne jej konečnému příjemci bez uplatňování DPH, pokud jednal jeho jménem a na jeho účet.

Služby, jako jsou poskytování ubytování, doprava osob či občerstvení, upravuje zvláštní režim pro cestovní službu. Jeho využití při přefakturaci služeb bez přírážky má pro plátce téměř stejný výsledek jako dosavadní úprava.

Pro dodávky tepla, chladu, elektřiny, plynu, vody či odstranění odpadních vod a telekomunikační služby lze použít ustanovení, podle kterého daňová povinnost kromě odečtu z měřicího zařízení může vzniknout také dnem zjištění skutečné spotřeby. To by mohlo být např. obdržením dodavatelské faktury.

V ostatních případech, je-li to aspoň trochu možné, je třeba si aktivně zajišťovat podklady pro přefakturaci co nejdříve, aby riziko prodlání bylo co nejnižší. Spoléhat na prominutí případného úroku za pozdní přiznání daně by se nemuselo vyplatit.

■ **Ladislav Kolínský**
PricewaterhouseCoopers Česká republika

Nejdůležitější změny IFRS platné od 1. ledna 2009

Rada pro Mezinárodní standardy účetního výkaznictví (IASB) novelizovala standard **IAS 1 – SESTAVOVÁNÍ A ZVEŘEJŇOVÁNÍ ÚČETNÍ ZÁVĚRKY**. Novela zavádí nový Výkaz o úplném výsledku, který analyzuje změnu vlastního kapitálu vyplývající ze všech transakcí, kromě transakcí s vlastníky (dříve součást Výkazu změn vlastního kapitálu) a čistý zisk je pouze mezisoučtem tohoto výkazu.

Výkaz o finanční pozici (dříve nazýván Rozvaha) musí vykazující jednotka zveřejnit nově také k počátku minulého srovnávacího období, pokud dojde k retrospektivní úpravě či reklasifikaci ve srovnatelných údajích nebo k retrospektivnímu uplatnění nového účetního pravidla.

NOVELA STANDARDU IAS 23 – VÝPŮJČNÍ NÁKLADY eliminuje možnost volby účtování výpůjčních nákladů přímo do výsledovky. Podle novelizovaného standardu se výpůjční náklady, tj. úroky a jiné náklady na získání finančních prostředků použitých na pořízení způsobilých aktiv, aktivují do pořizovací ceny daného aktiva.

IASB také připravila nový **STANDARD IFRS 8 – PROVOZNÍ SEGMENTY**, který stanoví požadavky

na zveřejnění informací o provozních segmentech vykazující jednotky, informace o jejich produktech, službách, zeměpisných oblastech, ve kterých podniká, a informace o jejich hlavních zákaznících. IFRS 8 nahrazuje IAS 14 – Vykazování podle segmentů a jeho cílem je usnadnit vykazující jednotce přípravu vykazovaných informací o segmentech a zároveň poskytnout uživatelům kvalitní informace potřebné pro jejich rozhodování.

Z několika nových interpretací připravených Výborem pro výklad mezinárodních standardů účetního výkaznictví (IFRIC) lze upozornit na IFRIC 13 a IFRIC 15. **INTERPRETACE IFRIC 13 – ZÁKAZNICKÉ VĚRNOSTNÍ PROGRAMY** upravuje vykazování výnosů vztahujících se k zákaznickým věrnostním programům. **INTERPRETACE IFRIC 15 – SMLOUVY O VÝSTAVBĚ NEMOVITOSTI** má vykazujícím jednotkám pomoci identifikovat transakce, které obsahují smlouvy o výstavbě nemovitostí, a určit způsob účtování výnosů z těchto smluv (zda v souladu s IAS 11 nebo IAS 18).

■ **podle podkladů společnosti**
PricewaterhouseCoopers Česká republika

Nová legislativa

ZE SBÍRKY ZÁKONŮ

Částka 139 – rozeslána dne 15. prosince 2008:

VYHLÁŠKA Č. 426/2008 SB., kterou se mění vyhláška č. 329/2008 Sb., o centrální evidenci exekucí (účinnost dnem 15. prosince 2008).

Částka 140 – rozeslána dne 15. prosince 2008:

ZÁKON Č. 433/2008 SB., kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 15. prosince 2008).

Částka 145 – rozeslána dne 23. prosince 2008:

NÁLEZ ÚSTAVNÍHO SOUDU Č. 446/2008 SB., ve věci návrhu na posouzení souladu Lisabonské smlouvy pozměňující Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o založení Evropského společenství s ústavním pořádkem.

Částka 146 – rozeslána dne 29. prosince 2008:

NAŘÍZENÍ VLÁDY Č. 447/2008 SB., o úpravě náhrady za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti vzniklé pracovním úrazem nebo nemocí z povolání, o úpravě náhrady za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti nebo při invaliditě a o úpravě náhrady nákladů na výživu pozůstalých (úprava náhrady) – (účinnost dnem 29. prosince 2008).

VYHLÁŠKA Č. 451/2008 SB., KTEROU SE PRO ÚČELY POSKYTOVÁNÍ CESTOVNÍCH NÁHRAD MĚNÍ SAZBA ZÁKLADNÍ NÁHRADY ZA POŽÍVÁNÍ SILNIČNÍCH MOTOROVÝCH VOZIDEL A STRAVNÉ A STANOVÍ PRŮMĚRNÁ CENA POHONNÝCH HMOT (účinnost dnem 1. ledna 2009).

VYHLÁŠKA Č. 452/2008 SB., kterou se mění vyhláška č. 518/2004 Sb., kterou se provádí zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění vyhlášky č. 507/2005 Sb. (účinnost dnem 1. ledna 2009).

Částka 147 – rozeslána dne 29. prosince 2008:

VYHLÁŠKA Č. 456/2008 SB., kterou se mění vyhláška č. 3/2008 Sb., o provedení některých ustanovení zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (oceňovací vyhláška) – (účinnost dnem 1. ledna 2009).

Částka 148 – rozeslána dne 29. prosince 2008:

ZÁKON Č. 458/2008 SB., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 1. ledna 2009).

Částka 151 – rozeslána dne 30. prosince 2008:

VYHLÁŠKA Č. 469/2008 SB., KTEROU SE MĚNÍ VYHLÁŠKA Č. 500/2002 SB., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 1. ledna 2009).

1. Účetní jednotky mohou poprvé v účetním období začínajícím 1. ledna 2010 a později odpisovat majetek metodou komponentního odpisování majetku. Tato metoda umožňuje odpisovat část majetku (komponentu) samostatně, pokud se doba použitelnosti komponenty významně liší od doby použitelnosti celého majetku a výše ocenění komponenty je významná v poměru k výši ocenění celého majetku. Účetní jednotky mohou komponentní metodou odpisovat také majetek, který byl již uveden do užívání před výše zmíněným datem, a to ze zůstatkové hodnoty komponenty vypočtené rozdělením celkového ocenění a oprávek majetku na komponenty.

2. Již v účetním období začínajícím 1. ledna 2009 a později mohou účetní jednotky uplatnit nový termín – zbytková hodnota – při aktualizaci svých odpisových plánů. Předpokládaná zbytková hodnota je účetní jednotkou odhadovaná částka, kterou může jednotka pravděpodobně získat v okamžiku předpokládaného vyřazení majetku, tj. např. při prodeji, po odečtení nákladů souvisejících s vyřazením. V praxi to znamená, že účetní jednotka nemusí při sestavování odpisových plánů předpokládat nulovou hodnotu majetku.

3. Novela zavádí účetní postup pro přeměny společností při přeshraniční fúzi, kde jednou ze zúčastněných stran je zahraniční společnost, která může přeměnou zaniknout nebo se stát nástupnickou společností. Nová ustanovení jsou účinná od 1. ledna 2009, ale vzhledem k dosavadní neexistenci české právní úpravy v této oblasti poskytují vhodný návod i pro postup v roce 2008.

4. Novela stanovuje kritéria zužující počet společností, které mají povinnost vykazovat informace v příloze účetní závěrky. Jedná se o vykazování finančního dopadu významných operací nezachycených v účetnictví a významných transakcí se spřízněnými stranami, které nebyly uzavřeny za běžných tržních podmínek. Kritéria rozhodující o povinnosti vykázat výše zmíněné informace jsou stejná jako kritéria pro vznik povinnosti sestavit konsolidovanou účetní závěrku. Ustanovení je platné pro účetní závěrky sestavené po 1. lednu 2009, což je většina účetních závěrek s rozvahovým datem 31. prosince 2008.

VYHLÁŠKA Č. 470/2008 SB., KTEROU SE MĚNÍ VYHLÁŠKA Č. 501/2002 SB., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli bankami a jinými finančními institucemi, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 1. ledna 2009).

VYHLÁŠKA Č. 471/2008 SB., KTEROU SE MĚNÍ VYHLÁŠKA Č. 504/2002 SB., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, u kterých hlavním předmětem činnosti není podnikání, pokud účtují v soustavě podvojného účetnictví, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 1. ledna 2009).

VYHLÁŠKA Č. 472/2008 SB., KTEROU SE MĚNÍ VYHLÁŠKA Č. 505/2002 SB., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou územními samosprávnými celky, příspěvkovými organizacemi, státními fondy a organizačními složkami státu, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 1. ledna 2009).

Částka 152 – rozeslána dne 31. prosince 2008:

ZÁKON Č. 475/2008 SB., o státním rozpočtu České republiky na rok 2009 (účinnost dnem 1. ledna 2009).

Částka 153 – rozeslána dne 31. prosince 2008:

ZÁKON Č. 476/2008 SB., kterým se mění zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 1. ledna 2009).

ZÁKON Č. 477/2008 SB., kterým se mění zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (účinnost dnem 1. ledna 2009).

Částka 154 – rozeslána dne 31. prosince 2008:

ZÁKON Č. 479/2008 SB., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony – novelizuje deset dalších zákonů, mj. zákony o zaměstnanosti, o nemocenském pojištění a o důchodovém pojištění (účinnost dnem 1. července 2009 s výjimkami).

ZÁKON Č. 480/2008 SB., KTERÝM SE MĚNÍ ZÁKON Č. 586/1992 SB., O DANÍCH Z PŘÍJMŮ, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 31. prosince 2008).

2009

Částka 1 – rozeslána dne 1. ledna 2009:

ZÁKON Č. 1/2009 SB., KTERÝM SE MĚNÍ ZÁKON Č. 338/1992 SB., O DANI Z NEMOVITOSTÍ, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 1. ledna 2009).

Zákon ruší osvobození od daně vztahující se na nové stavby obytných domů a bytů.

ZÁKON Č. 2/2009 SB., KTERÝM SE MĚNÍ ZÁKON Č. 586/1992 SB., O DANÍCH Z PŘÍJMŮ, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony – novelizuje též zákony o stabilizaci veřejných rozpočtů, o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a o nemocenském pojištění (účinnost dnem 1. ledna 2009).

Podrobněji na str. 21–23.

Částka 3 – rozeslána dne 8. ledna 2009:

ZÁKON Č. 7/2009 SB., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 1. července 2009).

ZÁKON Č. 8/2009 SB., kterým se mění zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 1. března 2009).

Podle novely budou Katastrální úřady poskytovat údaje o přehledu vlastnictví a informace ze sbírky listin pouze osobě, která prokáže svoji totožnost a uvede důvod, pro který jsou údaje požadovány.

Částka 5 – rozeslána dne 13. ledna 2009:

VYHLÁŠKA Č. 14/2009 SB., kterou se mění vyhláška č. 527/2006 Sb., o užívání zpoplatněných pozemních komunikací a o změně vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění vyhlášky č. 323/2007 Sb. (účinnost dnem 13. ledna 2009).

Částka 11 – rozeslána dne 9. února 2009:

ZÁKON Č. 40/2009 SB., trestní zákoník (účinnost dnem 1. ledna 2010).

Částka 12 – rozeslána dne 9. února 2009:

ZÁKON Č. 41/2009 SB., o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím trestního zákoníku – novelizuje 92 (!) zákonů, mj. zákony o správě daní a poplatků, o nemocenském pojištění, o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, o nemocenském pojištění, o důchodovém pojištění, o ochraně utajovaných skutečností, o ochraně osobních údajů, celní zákon a exekuční řád (účinnost dnem 1. ledna 2010 s výjimkami).

Částka 18 – rozeslána dne 26. února 2009:

NÁLEZ ÚSTAVNÍHO SOUDU Č. 54/2009 SB., ve věci návrhu na vyslovení protiústavnosti ustanovení § 105 odst. 1 věty třetí zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění před novelizací provedenou zákonem č. 296/2007 Sb.

ÚPLNÉ ZNĚNÍ Č. 56/2009 SB., ZÁKONA Č. 589/1992 SB., O POJISTNÉM NA SOCIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ A PŘÍSPĚVKU NA STÁTNÍ POLITIKU ZAMĚSTNANOSTI, jak vyplývá z pozdějších změn.

Částka 19 – rozeslána dne 26. února 2009:

ZÁKON Č. 59/2009 SB., kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 1. dubna 2009).

Částka 20 – rozeslána dne 6. března 2009:

NÁLEZ ÚSTAVNÍHO SOUDU Č. 62/2009 SB., ve věci návrhu na zrušení ustanovení § 183i až 183n zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění zákona č. 216/2005 Sb., a ustanovení § 200da odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 216/2005 Sb.

Částka 21 – rozeslána dne 12. března 2009:

ÚPLNÉ ZNĚNÍ Č. 67/2009 SB., zákona č. 582/1992 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, jak vyplývá z pozdějších změn.

Částka 22 – rozeslána dne 16. března 2009:

ÚPLNÉ ZNĚNÍ Č. 68/2009 SB., zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, jak vyplývá z pozdějších změn.

Částka 24 – rozeslána dne 30. března 2009:

VYHLÁŠKA Č. 76/2009 SB., kterou se mění vyhláška Českého úřadu zeměměřického a katastrálního č. 162/2001 Sb., o poskytování údajů z katastru nemovitostí České republiky, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 1. dubna 2009).

Částka 25 – rozeslána dne 30. března 2009:

VYHLÁŠKA Č. 84/2009 SB., kterou se mění vyhláška č. 199/2004 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení celního zákona a kterou se zrušují některé vyhlášky upravující osvobození od dovozního cla a nepreferenční původ zboží, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 1. dubna 2009).

Částka 26 – rozeslána dne 1. dubna 2009:

ÚPLNÉ ZNĚNÍ Č. 85/2009 SB., ZÁKONA Č. 235/2004 SB., O DANI Z PŘIDANÉ HODNOTY, jak vyplývá z pozdějších změn.

Částka 27 – rozeslána dne 1. dubna 2009:

ZÁKON Č. 87/2009 SB., KTERÝM SE MĚNÍ ZÁKON Č. 235/2004 SB., O DANI Z PŘIDANÉ HODNOTY, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony – novelizuje též zákony o spotřebních daních a daních z příjmů (účinnost dnem 1. dubna 2009 s výjimkou).

Novela zákona umožňuje uplatnit odpočet DPH u osobních automobilů používaných pro podnikatelské účely bez ohledu na kategorii vozidla. Více na str. 27–28.

Částka 28 – rozeslána dne 6. dubna 2009:

VYHLÁŠKA Č. 91/2009 SB., kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (účinnost dnem 21. dubna 2009).

ZE SBÍRKY MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Částka 32 – rozeslána dne 15. prosince 2008:

SDĚLENÍ MZV č. 80/2008 Sb., o sjednání Smlouvy o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Korejskou republikou (platnost dnem 1. listopadu 2008).

SDĚLENÍ MZV č. 81/2008 Sb., o sjednání Správního ujednání k provádění Smlouvy o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Korejskou republikou (platnost dnem 1. listopadu 2008).

Částka 33 – rozeslána dne 30. prosince 2008:

SDĚLENÍ MZV č. 80/2008 Sb., o sjednání Smlouvy o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Spojeným státy americkými (platnost dnem 1. ledna 2009).

SDĚLENÍ MZV č. 81/2008 Sb., o sjednání Správního ujednání k provádění Smlouvy o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými (platnost dnem 1. ledna 2009).

SDĚLENÍ MZV č. 82/2008 Sb., o ukončení platnosti Dohody mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o sociálním zabezpečení a Protokolu k Dohodě ve vztahu k Ruské federaci (ukončení platnosti dnem 1. ledna 2009).

Z ÚŘEDNÍHO VĚSTNÍKU EVROPSKÉ UNIE

Svazek 51: L 327 – publikován dne 5. prosince 2008:

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY č. 2008/104/ES ze dne 19. listopadu 2008, o agenturním zaměstnávání (platnost dnem 5. prosince 2008).

Svazek 51: L 338 – publikován dne 17. prosince 2008:

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1260/2008 ze dne 10. prosince 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 1126/2008, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002, pokud jde o mezinárodní účetní standard (IAS) 23 (platnost dnem 20. prosince 2008).

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1261/2008 ze dne 16. prosince 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 1126/2008, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002, pokud jde o mezinárodní standard účetního výkaznictví (IFRS) 2 (platnost dnem 20. prosince 2008).

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1262/2008 ze dne 16. prosince 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 1126/2008, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002, pokud jde o výklad 13 Výboru pro výklad mezinárodních standardů účetního výkaznictví (IFRIC) (platnost dnem 20. prosince 2008).

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1263/2008 ze dne 16. prosince 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 1126/2008, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002, pokud jde o výklad 14 Výboru pro výklad mezinárodních standardů účetního výkaznictví (IFRIC) (platnost dnem 20. prosince 2008).

Svazek 51: L 339 – publikován dne 18. prosince 2008:

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1274/2008 ze dne 17. prosince 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 1126/2008, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Ev-

ropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002, pokud jde o mezinárodní účetní standard (IAS) 1 (platnost dnem 21. prosince 2008).

Svazek 51: L 340 – publikován dne 17. prosince 2008:

ROZHODNUTÍ KOMISE Č. 2008/962/ES ze dne 12. prosince 2008 o používání vnitrostátních účetních standardů některých třetích zemí a mezinárodních standardů pro účetní výkaznictví emitenty cenných papírů ve třetích zemích při sestavování jejich konsolidovaných účetních závěrek (platnost dnem 1. ledna 2009).

2009

Svazek 52: L 9 – publikován dne 14. ledna 2009:

Směrnice Rady č. 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice č. 92/12/EHS (platnost dnem 15. ledna 2009).

Svazek 52: L 14 – publikován dne 20. ledna 2009:

NAŘÍZENÍ RADY (ES) Č. 37/2009 ze dne 16. prosince 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 1798/2003 o správní spolupráci v oblasti daně z přidané hodnoty za účelem boje proti daňovým únikům spojeným s plněními uvnitř Společenství (platnost dnem 1. ledna 2010).

SMĚRNICE RADY Č. 2008/117/ES ze dne 16. prosince 2008, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty za účelem boje proti daňovým únikům spojeným s plněními uvnitř Společenství (platnost dnem 21. ledna 2009).

Svazek 52: L 17 – publikován dne 22. ledna 2009:

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) Č. 53/2009 ze dne 21. ledna 2009, kterým se mění nařízení (ES) č. 1126/2008, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002, pokud jde o mezinárodní účetní standardy IAS 32 a IAS 1 (platnost dnem 25. ledna 2009).

Svazek 52: L 21 – publikován dne 24. ledna 2009:

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) Č. 69/2009 ze dne 23. ledna 2009, kterým se mění nařízení (ES) č. 1126/2008, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002, pokud jde o změny mezinárodního standardu účetního výkaznictví (IFRS) 1 a mezinárodního účetního standardu (IAS) 27 (platnost dnem 27. ledna 2009).

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) Č. 70/2009 ze dne 23. ledna 2009, kterým se mění nařízení (ES) č. 1126/2008, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002, pokud jde o zdokonalení mezinárodních standardů účetního výkaznictví (IFRS) – (platnost dnem 27. ledna 2009).

Svazek 52: L 68 – publikován dne 13. března 2009:

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2009/14/ES ze dne 11. března 2009, kterou se mění směrnice 94/19/ES o systémech pojištění vkladů, pokud jde o výši pojištění a lhůtu k výplatě (platnost dnem 16. března 2009).

Svazek 52: L 80 – publikován dne 26. března 2009:

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) Č. 254/2009 ze dne 25. března 2009, kterým se mění nařízení (ES) č. 1126/2008, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002, pokud jde o výklad 12 Výboru pro výklad mezinárodních standardů účetního výkaznictví (IFRIC) – (platnost dnem 29. března 2009). ■

Nemocenské pojištění

V minulém čísle bulletinu byla publikována rozsáhlá informace o změnách v nemocenském pojištění. K tématu se vracíme připomenutím některých povinností, které bylo nutné provést v lednu, ale opakování...

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ ZÁKONA K ÚČASTI NA NEMOCENSKÉM POJIŠTĚNÍ

ODHLÁŠENÍ OSOB, KTERÉ JIŽ NEPATŘÍ DO OKRUHU POJIŠTĚNÝCH OSOB

a) členové družstev, společníci a jednatelé s.r.o., komanditisté k.s.

Od 1. ledna 2009 nejsou již účastni nemocenského pojištění členové družstva, jestliže podle stanov družstva není podmínkou členství pracovní vztah k družstvu, společníci a jednatelé společnosti s ručením omezeným a komanditisté komanditní společnosti.

Z tohoto důvodu byla stanovena zaměstnavatelům povinnost (§ 178 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů – dále jen zákon) odhlásit tyto osoby z nemocenského pojištění u příslušné OSSZ, a to nejpozději do 31. ledna 2009. Odhlášení se provede formou seznamu, který obsahuje:

- obchodní firmu nebo název (jméno a příjmení) a sídlo (místo trvalého pobytu) zaměstnavatele,
- jméno, příjmení a rodné číslo osob odhlašovaných z nemocenského pojištění,
- informaci o tom, zda činnost těchto osob zakládá účast na důchodovém pojištění.

Důchodově pojištění jsou společníci a jednatelé společnosti s ručením omezeným, komanditisté komanditní společnosti, jestliže mimo pracovní vztah vykonávají pro tuto společnost práci za odměnu, a členové družstva, kteří vykonávají činnost v orgánech družstva mimo pracovní vztah za odměnu, jejíž výše je předem určena, pokud výkon této činnosti není podle stanov družstva považován za výkon práce pro družstvo. Tyto osoby jsou povinně dů-

chodově pojištěny v kalendářních měsících, ve kterých dosáhly rozhodného příjmu. Tím byla v roce 2008 částka 5 900 Kč.

Forma písemného seznamu není předepsána. K usnadnění splnění tohoto úkolu zpracovala ČSSZ pomocný tiskopis „Hromadný seznam podle § 178 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění“, který lze stáhnout z internetových stránek ČSSZ nebo vyzvednout na OSSZ.

Pokud by zaměstnavatel tyto osoby odhlásil z nemocenského pojištění tiskopisem „Oznámení o nástupu do zaměstnání (skončení zaměstnání)“, je nezbytné u osob, které budou od uvedeného data účastny nadále důchodového pojištění, oznámit dalším tiskopisem vstup do zaměstnání takovéto osoby ode dne 1. ledna 2009 a uvést činnost, která zakládá účast na důchodovém pojištění. Oznámení změny druhu činnosti v tomto smyslu totiž nelze provést pouhým hlášením změny na tomto tiskopisu. Obdobně je třeba postupovat i v případě, kdy odhlášení a přihlášení bude provedeno elektronicky datovou větou přes portál veřejné správy. Elektronické podání musí být podepsáno zaručeným elektronickým podpisem.

b) studenti a žáci

K 31. prosinci 2008 skončila účast na nemocenském pojištění též žákům a studentům z titulu studia na vysoké, střední a vyšší odborné škole a konzervatoři, studentům a žákům jiných škol nebo kurzů, jestliže se výuka na nich pro účely důchodového pojištění považuje z důvodu svého rozsahu a úrovně za studium na středních nebo vysokých školách. Škola, jejímiž jsou studenti nebo žáky, popř. jiný orgán, který plnil povinnosti zaměstnavatele (organizace, malé organizace), byl povinen do 31. ledna 2009

odhlásit studenty a žáky z nemocenského pojištění (§ 178 odst. 1 zákona).

Přestože zákon tuto povinnost ukládá, vedení ČSSZ rozhodlo, že ČSSZ nebude zatěžovat školy vypracováváním hromadných seznamů a odhlášení žáků a studentů provede sama.

OHLÁŠENÍ ZAMĚSTNÁNÍ MALÉHO ROZSAHU

Zákon již nezná institut příležitostného zaměstnání ani neupravuje odchylně účast na nemocenském pojištění zaměstnanců konajících práci nepravidelně, na základě dohody o pracovní činnosti a dobrovolných pracovníků pečovatelské služby. Nově však zavádí institut zaměstnání malého rozsahu, tj. zaměstnání, ve kterém je sjednán započitatelný příjem nižší než rozhodný příjem (v roce 2009 činí rozhodný příjem 2 000 Kč) nebo není sjednán vůbec.

Z tohoto důvodu, podle ustanovení § 178 odst. 2 zákona, byli zaměstnavatelé povinni písemně oznámit příslušné OSSZ do 31. ledna 2009, zda u níže uvedených zaměstnanců, u nichž zaměstnání přechází z období před 1. lednem 2009 do období po 31. prosinci 2008, je jejich zaměstnání od 1. ledna 2009 zaměstnáním malého rozsahu podle § 7 odst. 1 zákona.

Konkrétně jde o zaměstnance:

- jehož zaměstnání bylo před 1. lednem 2009 příležitostným zaměstnáním (započitatelný příjem nedosáhl ani neměl dosahovat 400 Kč za kalendářní měsíc),
- člena družstva vykonávajícího práci v družstvu, ve kterém je podle stanov podmínkou členství pracovní vztah,
- na dohodu o pracovní činnosti,
- dobrovolného pracovníka pečovatelské služby,
- v pracovním poměru,
- v pracovním vztahu uzavřeném podle cizích právních předpisů,
- osoby činné v poměru, který má obsah pracovního poměru, avšak pracovní poměr nevznikl, neboť nebyly splněny podmínky stanovené pracovní právními předpisy pro jeho vznik, která byla účastna nemocenského pojištění.

Formu oznámení zákon nepředepisuje. I pro tento účel zpracovala ČSSZ pomocný tiskopis

„Hromadný seznam podle § 178 odst. 2 zákona“ (viz internetové stránky ČSSZ či příslušné OSSZ).

Oznámení u jednotlivých zaměstnanců lze také provést i podáním tiskopisu „Oznámení o nástupu do zaměstnání (skončení zaměstnání)“, popřípadě elektronicky. Jako druh akce se vyplní č. „3 – Změna“, s datem od 1. 1. 2009 a tato změna se vyznačí v části 5 tiskopisu, kde se zakřížkuje u údaje „Zaměstnání malého rozsahu“ ano.

Zákon ukládá zaměstnavateli tuto skutečnost hlásit u všech zaměstnanců, jejichž zaměstnání se od 1. 1. 2009 stalo zaměstnáním malého rozsahu. ČSSZ však postačí, když jí tuto skutečnost nahlásí jen u zaměstnanců, kteří jsou vedeni v registru pojištěnců ČSSZ (tj. u zaměstnanců, které již zaměstnavatel u příslušné OSSZ v minulém období přihlásil). U zaměstnance, který není veden v registru pojištěnců ČSSZ (nebyl k pojištění zaměstnavatelem přihlášen, protože jeho zaměstnání nezakládalo účast na pojištění podle právních předpisů platných do 31. 12. 2008) a který od 1. 1. 2009 vykonává zaměstnání malého rozsahu, postačí, když jej zaměstnavatel přihlásí k pojištění až v případě, že mu zaměstnání malého rozsahu založí v některém kalendářním měsíci účast na pojištění, tiskopisem „Oznámení o nástupu do zaměstnání (skončení zaměstnání)“, a to do osmi kalendářních dnů po uplynutí kalendářního měsíce, v němž mu zaměstnání malého rozsahu založilo účast na pojištění.

Pro úplnost se uvádí, že podle § 179 zákona se účast na pojištění z krátkodobého zaměstnání (tj. zaměstnání, které podle ujednání netrvalo ani nemělo trvat déle než sedm dní po sobě jdoucích), do něhož zaměstnanec vstoupil před 1. lednem 2009 a které trvá i po 31. prosinci 2008, posuzuje podle předpisů účinných ke dni 31. prosince 2008.

SMLUVNÍ ZAMĚSTNANCI

Zaměstnavatel, který zaměstnává k 1. lednu 2009 smluvní zaměstnance, byl povinen do 31. ledna 2009 oznámit příslušné OSSZ:

- identifikační údaje smluvního zaměstnance,
- název a adresu zahraničního nositele pojištění tohoto smluvního zaměstnance,

- zda je tento zaměstnanec pojištěn ve státě, kde má zahraniční zaměstnavatel tohoto zaměstnance sídlo,
- zda je smluvní zaměstnanec od 1. ledna 2009 pojištěn podle tohoto zákona.

Tyto údaje sdělí zaměstnavatel příslušné OSSZ tiskopisem „Oznámení o nástupu do zaměstnání (skončení zaměstnání)“ u každého jednotlivého smluvního zaměstnance nebo elektronicky formou datové věty prostřednictvím Portálu veřejné správy.

ZAMĚSTNANCI, JEJICHŽ MÍSTO VÝKONU PRÁCE JE TRVALE V CIZINĚ

Zaměstnavatel byl též povinen písemně oznámit OSSZ do 31. ledna 2009 u zaměstnance, jehož místo výkonu práce je trvale v cizině, že jeho zaměstnání od 1. ledna 2009 nezakládá účast na nemocenském pojištění, protože je povinně důchodově pojištěn ve státě místa výkonu práce. Toto oznámení je třeba doložit potvrzením o povinné účasti zaměstnance na důchodovém pojištění ve státě, v němž je místo trvalého výkonu práce. Potvrzení vydá zaměstnavateli (popř. jeho zaměstnanci) nositel důchodového pojištění ve státě místa výkonu práce. Pro oznámení není předepsán tiskopis a ani vzhledem k předpokládanému malému počtu případů, nebude zpracováván pomocný tiskopis. V oznámení stačí uvést identifikační údaje zaměstnance (jméno, příjmení, rodné číslo a sdělení, že jeho pojištění končí dnem 31. 12. 2008 z důvodu, že je povinně důchodově pojištěn ve státě místa výkonu práce).

K tomuto účelu lze rovněž využít tiskopis „Oznámení o nástupu do zaměstnání (skončení zaměstnání)“ jako hlášení skončení příslušnosti k českým právním předpisům ke dni 31. prosince 2008. Formulář je možný podat i elektronicky; jako typ akce se uvede kód 10 – skončení příslušnosti k českým právním předpisům.

Nesplnění uvedených povinností nebo jejich nesplnění ve stanoveném termínu do 31. ledna 2009 je u zaměstnavatelů – právnických osob správním deliktem, u zaměstnavatelů – fyzických osob přestupkem. OSSZ může uložit pokutu až do výše 50 000 Kč.

PŘERUŠENÍ POJIŠTĚNÍ

Zákon ukládal zaměstnavateli nahlásit též přerušování pojištění od 1. ledna 2009 u zaměstnance, který začal čerpat neplacené volno bez náhrady mzdy delší 30 dnů, na které nemá podle zvláštního předpisu nárok, nebo u zaměstnance (zaměstnankyně), který(á) nastoupil(a) na rodičovskou dovolenou před 1. lednem 2009, pokud toto neplacené volno nebo rodičovská dovolená trvá i po 31. prosinci 2008 (§ 180 zákona).

Vzhledem k tomu, že institut „přerušování pojištění“ byl do zákona o nemocenském pojištění zapracován na základě požadavku Ministerstva zdravotnictví a novou právní úpravou zdravotního pojištění byl překonán resp. pozbyl význam, nevyžaduje ČSSZ od zaměstnavatelů oznamování přerušování pojištění, neboť pro praktické provádění nemocenského pojištění tento institut nemá význam.

■ Zdroj: ČSSZ

Přehled nejdůležitějších změn, které přináší zákon č. 2/2009 Sb.,

kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů,
ve znění pozdějších předpisů, s účinností od 1. ledna 2009.

PŘEVOD PODÍLŮ U NEREZIDENTŮ BUDE DANĚN.

Novela zákona vedle změny pojmu *prodej* podílu na *převod* podílu rozšiřuje definici příjmů ze zdrojů na území ČR pro nerezidenty i na příjmy z převodu podílu na společnosti se sídlem v ČR, které plynou od daňových nerezidentů. Pokud tedy dojde k převodu podílu v české společnosti mezi dvěma nerezidenty, tento příjem se bude nově považovat za zdanitelný v ČR.

Dosavadní znění zákona zahrnuje mezi příjmy ze zdrojů na území ČR pro daňové nerezidenty příjmy z prodeje podílu na společnostech, které mají sídlo na území ČR pouze v případě, kdy tyto příjmy plynou od českého daňového rezidenta. Zdanění příjmů z převodu podílu může být dále upraveno smlouvou o zamezení dvojího zdanění.

OSVOBOZENÍ U PŘEVODU PODÍLU SE ROZŠÍŘUJE.

Od 1. 1. 2008 byly za splnění určitých podmínek osvobozeny příjmy z převodu podílu na dceřiné společnosti u mateřské společnosti se sídlem v ČR. Toto osvobození se nyní rozšiřuje i na příjmy z převodu podílu na českých dceřiných společnostech plynoucí mateřské společnosti se sídlem v jiném členském státu EU.

Příklad:

Německá společnost prodala 100% podíl na české společnosti českému rezidentovi.

Řešení (dosavadní úprava): *Jak ZDP, tak smlouva o zamezení dvojího zdanění umožňují zdanit převod podílu v ČR, tj. německá společnost má povinnost zdanit příjmy z převodu podílu na české dceřiné společnosti v ČR.*

Řešení (nová úprava): *Smlouva o zamezení dvojího zdanění sice dále umožňuje zdanění*

příjmů v ČR, ZDP však tento příjem (při splnění určitých podmínek, jako např. minimální doba držby podílu jeden rok) osvobozuje od zdanění v ČR, tj. příjmy německé společnosti se již nebudou podle nového ZDP v ČR zdaňovat.

VÝPLATY DIVIDEND U DCEŘINÝCH SPOLEČNOSTÍ V LIKVIDACI – OSVOBOZENÍ ZRUŠENO?

Novela ZDP ruší možnost osvobození výplaty dividendy nebo příjmu z převodu podílu, které se uskuteční v době, kdy je česká dceřiná společnost (která vyplácí dividendu resp. jejíž podíl je převáděn) v likvidaci a příjmy plynou mateřské společnosti usídlené v EU. Tato změna je obtížně pochopitelná, neboť nová úprava je v rozporu s evropskou směrnicí o zdaňování mateřských a dceřiných společností. Na základě směrnice by mělo být i nadále možné toto osvobození uplatnit. Tento výklad již dříve potvrdilo i Ministerstvo financí.

PRAVIDLA NÍZKÉ KAPITALIZACE ZMÍRNĚNA.

Z důvodu negativních reakcí ze strany odborné veřejnosti se ministerstvo financí rozhodlo zmírnit stávající pravidla nízké kapitalizace zavedená od 1. ledna 2008.

V novele zákona se ruší pravidla pro daňovou neuznatelnost finančních nákladů z úvěrů a půjček mezi nespojenými osobami. Zároveň se ruší omezení pro maximální výši uznatelných finančních nákladů ve výši jednotné úrokové míry zvýšené o 4% body.

Nově se v rámci testu nízké kapitalizace bude posuzovat pouze poměr mezi výší úvěrů, půjček a vlastním kapitálem mezi spřízněnými osobami nebo z úvěrů od bank zajištěných spřízněnou osobou. Poměr, podle kterého se posuzuje daňová uznatelnost finančních nákladů z těch

to úvěrů a půjček, zůstává 2:1 a u bankovních subjektů 3:1.

Pro úvěry a půjčky uzavřené do 31. 12. 2007 (s některými výjimkami u smluv uzavřených do 31. 12. 2003, kde se použije znění zákona z roku 2003) je možno použít znění zákona účinného do 31. 12. 2007 i pro zdaňovací období začínající v roce 2008. Pro úvěry a půjčky a dotázky k úvěrům a půjčkám, které byly uzavřeny po 31. 12. 2007, se může novelizované znění uplatnit i zpětně pro rok 2008.

NOVELA ZDP ZMÍRŇUJE PRO PŘÍJEMCE INVESTIČNÍCH POBÍDEK POVINNOST VYUŽÍT MAXIMÁLNÍHO SNÍŽENÍ ZÁKLADU DANĚ pouze na vyjmenované položky (tj. pouze uplatněním odpisů, opravných položek, daňových ztrát atd.). Změnu je možno použít již za zdaňovací období započaté v roce 2008, pokud byl příslib investičních pobídek poskytnut před účinností novely zákona. Sankce při nedodržení výše uvedené podmínky se snižuje pouze na jednonásobek sazby daně (místo současného dvojnásobku sazby daně) té změny základu daně, která vznikla porušením podmínky.

LIKVIDACE ZÁSOB.

Novela zákona zpřesňuje možnost uznatelnosti likvidovaných zásob. Nově bude možné daňově uznat likvidaci potravin, které nelze uvádět do oběhu z jakéhokoli zákonem stanoveného důvodu. U potravin a léčiv bylo totiž jednou z podmínek uplynutí doby použitelnosti. Docházelo však k situaci, kdy u likvidace některých potravin nemohlo být uvedené ustanovení použito, protože neměly určeno datum použitelnosti (mají jen datum minimální trvanlivosti nebo nemají ani datum použitelnosti ani minimální trvanlivosti).

SANKCE ZE ZÁVAZKOVÝCH VZTAHŮ PRO NEREZIDENTY JSOU PŘÍJMEM.

Za příjem z území ČR budou považovány i sankce ze závazkových vztahů plynoucí nerezidentům od českých rezidentů. Praktický dopad bude především u nerezidentů ze zemí, se kterými není uzavřena smlouva o zamezení dvojího zdanění, neboť smlouva ve většině případů zdanění těchto příjmů v ČR neumožňuje.

OSVOBOZENÍ OD DANĚ SE ROZŠÍŘUJE NA NORSKO A ISLAND.

Novelou odpadá povinnost zdaňovat srážkovou daň dividendy, úroky z úvěrů, půjčky, dluhopisy a od 1. ledna 2011 i licenční poplatky vyplácené do Norska nebo na Island (za splnění obecných podmínek osvobození).

DAR JE MOŽNÉ POSKYTNOUT I DO ZAHRANIČÍ.

Byla rozšířena možnost odečtu darů poskytnutých subjektům (fyzickým i právnickým osobám) do jiného státu EU, Norska nebo na Island, za podmínek obdobných pro vybrané subjekty v ČR.

PŘÍJMY PENZIJNÍCH FONDŮ OSVOBOZENY.

Novela ZDP zavádí osvobození příjmů z dividend plynoucích penzijnímu fondu, a to i pro penzijní fondy ze zemí EU, Norska a Islandu. Osvobození se zavádí rovněž na příjmy obdobné příjmům úrokového charakteru definované v § 23 odst. 4 písm. a) ZDP (např. úrokové příjmy z dluhopisů a obdobného cenného papíru) v případě, kdy se vyplácí penzijnímu fondu ze zemí EU, Norska nebo Islandu.

REZERVY NA OPRAVU HMOTNÉHO MAJETKU PODPOŘENY PENĚŽÍ.

Podle novelizovaného zákona o rezervách lze nadále tvořit daňově uznatelné rezervy na opravy hmotného majetku. Bude však nutné převést stejnou výši peněžních prostředků na speciální účet zřízený u banky a ponechat je na účtu po dobu existence rezervy. V případě nepřevedení peněžních prostředků v termínu pro podání daňového přiznání je nutno rezervu rozpustit nejpozději v následujícím zdaňovacím období. Ustanovení se použije pro tvorbu rezervy, která započala ve zdaňovacím období po nabytí účinnosti tohoto zákona.

SCHVÁLENÉ ZMĚNY V OBLASTI DANĚ Z PŘÍJMŮ FYZICKÝCH OSOB A SOCIÁLNÍHO POJIŠTĚNÍ

DAŇOVÉ SAZBY A SLEVY NA DANI PRO FYZICKÉ OSOBY byly ponechány ve výši platné pro rok 2008. Od roku 2009 tedy i nadále bude

daňová sazba činit 15%, oproti původně předpokládanému snížení na 12,5%. Tato změna je kompenzována snížením pojistného na sociální zabezpečení, které platí zaměstnanec, z 8% na 6,5%. Zaměstnanci nově nebudou platit pojistné na nemocenské pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti. Obě složky budou nově hrazeny pouze zaměstnavatelem (zaměstnanci i nadále zůstanou pojištěni, dvě výše uvedené složky však nebudou platit). Pojistné na důchodové pojištění budou i nadále platit jak zaměstnanci (výše uvedených 6,5%), tak zaměstnavatelé.

ÚPRAVY V OSVOBOZENÍ PŘÍJMŮ Z PRODEJE CENNÝCH PAPIRŮ.

Novela zavádí formulační zjednodušení ustanovení upravujícího osvobození příjmů z prodeje cenných papírů (§ 4 odst. 1 písm. w). Novela se vrací k obecnému označení „cenné papíry“. Pro osvobození příjmů z prodeje cenných papírů je nově posuzován pouze přímý podíl na základním kapitálu nebo hlasovacích právech, nikoliv přímý i nepřímý podíl jako dosud.

JINÉ DEFINICE VZDĚLÁVÁNÍ ZAMĚSTNANCŮ.

Novela také přináší použití jiné terminologie pro vymezení nákladů na vzdělávání zaměstnanců, které jsou pro zaměstnance osvobozeny od daně z příjmů a pro zaměstnavatele daňově uznatelným nákladem. Nově bude důležité, zda vzdělávání bude považováno za výkon práce nebo za překážku na straně zaměstnance s tím, že příslušná ustanovení ZDP budou odkazovat na terminologii a definice stanovené v zákoníku práce.

SUPERHRUBÁ MZDA SE U ZAHRANIČNÍCH PRACOVNÍKŮ POČÍTÁ OPĚT JINAK.

Zvláště pro zahraniční pracovníky bude významnou změnou nová úprava „superhrubé“ mzdy. V případě účasti zaměstnance v cizím systému sociálního zabezpečení se bude daňový základ zaměstnance navyšovat namísto skutečného pojistného zaplaceného zaměstnavatelem v zahraničí o částku, jakou by býval zaměstnavatel zaplatil do českého systému, kdyby se jej daný zaměstnanec povinně účastnil. Zavádí se tedy tzv. „daňová fikce“. V praxi to znamená neúčinnost jakéhokoliv plánování účasti v jiných systémech sociálního zabezpečení z pohledu daně z příjmů (odhlížíme od nákladů na pojistné v jednotlivých systémech). Novela zavádí tento způsob výpočtu superhrubé mzdy také u zaměstnanců, u nichž zaměstnavatel povinnost odvodu pojistného nemá, tj. do budoucna by se i těmto zaměstnancům měl základ daně navýšit o české hypotetické pojistné na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění, přestože je za ně zaměstnavatel neplatí.

I FYZICKÉ OSOBY MOHOU ODEČÍTAT DARY DO ZAHRANIČÍ.

Novela dále rozšiřuje možnost odpočtu darů od základu daně a to o dary, které fyzická osoba poskytne na dané účely subjektům ze států EU, Norska a Islandu.

- podle podkladů společnosti PricewaterhouseCoopers Česká republika

Informace z Ministerstva financí

Sdělení Ministerstva financí ze dne 20. ledna 2009

k praktické aplikaci ustanovení § 6 odst. 13 a 15 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění platném od 1. 1. 2009.

Ministerstvo financí s cílem jednotného postupu při praktické aplikaci ustanovení § 6 odst. 13 a 15 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění platném od 1. 1. 2009 sděluje následující:

Mezi nejdůležitější změny ve zdaňování příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků, které s účinností od 1. 1. 2009 přinesla aktuální novela zákona o daních z příjmů obsažená v zákoně č. 2/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“), a některé další zákony, patří řada opatření za účelem dosažení výkladové jednoznačnosti a spravovatelnosti institutu tzv. superhrubé mzdy. Za tímto účelem se novelou zákona mimo jiné:

1. v § 6 odst. 13 ZDP zjednodušil způsob stanovení základu daně u zaměstnanců, na které se nevztahuje povinné tuzemské sociální a zdravotní pojištění resp. na které se vztahuje povinné zahraniční pojištění stejného druhu jako v ČR;
2. v § 6 odst. 15 ZDP vymezil způsob stanovení základu daně u daňových nerezidentů ČR s příjmy ze závislé činnosti zdaňovanými v České republice výlučně daní vybíranou srážkou zvláštní sazbou podle § 36 ZDP.

Postup při praktické aplikaci výše uvedených změn je následující:

AD 1) Ke změně při stanovení základu daně u poplatníků s příjmy ze závislé činnosti a s funkčními požitky, u kterých zaměstnavatel nemá povinnost platit povinné tuzemské sociální a zdravotní pojištění.

U zaměstnance podle upraveného znění § 6 odst. 13 ZDP, u kterého má nadále zaměstnavatel obdobně jako v uplynulém zdaňovacím období, povinnost platit tuzemské pojištění, jsou základem daně příjmy ze závislé činnosti a nebo

funkční požitky, zvýšené o částku odpovídající pojistnému na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistnému na všeobecné zdravotní pojištění, které je z těchto příjmů podle zvláštních právních předpisů povinen platit zaměstnavatel. Slova „sám za sebe“ byla novelou vypuštěna jako nadbytečná. Pro toto povinné tuzemské sociální a zdravotní pojištění byla v tomto ustanovení nově zavedena legislativní zkratka — „povinné pojištění“. Výše uvedenými zvláštními právními předpisy se rozumí zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o tuzemském sociálním a zdravotním pojištění“).

Ustanovení § 6 odst. 13 ZDP dále stanovilo, že částka odpovídající tomuto povinnému pojistnému (tuzemskému) se při výpočtu základu daně připočte k příjmu ze závislé činnosti nebo k funkčnímu požitku též u zaměstnance, u kterého povinnost platit toto povinné pojištění (tuzemské) zaměstnavatel nemá. V těchto případech podle tohoto nově upraveného znění postupuje zaměstnavatel tak, jako kdyby se na takového zaměstnance vztahovalo povinné pojištění (tuzemské) podle zákona o tuzemském sociálním a zdravotním pojištění. K zavedení této daňové fikce bylo přistoupeno z toho důvodu, že u zaměstnanců, na které se vztahují povinné zahraniční předpisy o sociálním a zdravotním pojištění stejného druhu jako v ČR, činilo v r. 2008 největší problémy navýšení příjmů při stanovení základu daně, a to z důvodu složité a nejednotné právní úpravy v zahraničních pojistných právních systémech.

Z výše uvedených důvodů je třeba proto při aplikaci výše citovaného ustanovení § 6 odst. 13 ZDP pouze zkoumat, zda se z konkrétního druhu

příjmů ze závislé činnosti a nebo z funkčního požitku platí, nebo neplatí povinné pojistné podle tuzemských zákonů o sociálním a zdravotním pojištění. To znamená, pokud se například z příjmů plynoucích zaměstnanci na základě pracovního vztahu uzavřeného podle zákoníku práce platí povinné pojistné podle tuzemských zákonů o sociálním a zdravotním pojištění, je třeba tyto příjmy při stanovení základu daně zvýšit o povinné pojistné (tuzemské), tj. v r. 2009 o 34 %. To platí i v případě, že zaměstnavatel nemá povinnost z příjmů takového zaměstnance toto povinné pojistné (tuzemské) platit a není podstatné, z jakých důvodů tomu tak je.

Jestliže ale zaměstnanci činní na základě dohody o provedení práce uzavřené podle zákoníku práce nejsou podle tuzemského sociálního a zdravotního pojištění poplatníky pojistného, pak se při stanovení základu daně (základu pro výpočet zálohy na daň) jejich příjmy plynoucí z této dohody o žádné tedy ani o tuzemské povinné pojistné nenavyšují (v těchto případech je základem daně jen tzv. hrubá mzda). Tento postup je nutno dodržet i v případě zaměstnance, u kterého povinnost platit tuzemské povinné pojistné zaměstnavatel nemá (a opět nejsou podstatné důvody).

Obdobně je nutno postupovat například při dosažení maximálního vyměřovacího pojistného základu, kdy dochází podle zákona o tuzemském sociálním a zdravotním pojištění při dosažení určité výše ročního zdanitelného příjmu u zaměstnance k tzv. zastropování pojistného. Od tohoto okamžiku se příjem zaměstnance o příslušné povinné pojistné (zdravotní, sociální) při stanovení základu daně již nezvyšuje, a to rovněž ani u zaměstnance, u kterého povinnost platit tuzemské povinné pojistné zaměstnavatel nemá (opět nejsou podstatné důvody).

AD 2) K rozšíření základu daně u daňových nerezidentů ČR s příjmy ze závislé činnosti zdaňovanými výlučně daní vybíranou srážkou podle zvláštní sazby.

V § 6 v novém odstavci 15 ZDP je s účinností od roku 2009 stanoveno, že jedná-li se o příjem ze závislé činnosti nebo o funkční požitek plynoucí poplatníkovi uvedenému v § 2 odst. 3 ZDP (daňovému nerezidentovi ČR) ze zdrojů na území České republiky (§ 22 ZDP), z něhož se daň vybírá srážkou sazbou daně podle § 36 ZDP, postupuje se při stanovení samostatného základu daně podle § 6 odst. 13 ZDP.

V praxi se jedná zejména o příjmy ze závislé činnosti definované v § 22 odst. 1 písm. g) bod 6 ZDP jako odměny členů statutárních orgánů a dalších orgánů právnických osob (vč. tzv. tantiém u akciové společnosti). Rozhodujícím ustanovením pro stanovení základu daně je v tomto případě § 36 odst. 3 ZDP, vymezující, že základem daně pro zvláštní sazbu daně je pouze příjem, pokud v ZDP není stanoveno jinak. S účinností od 1.1.2009 právě § 6 odst. 15 ZDP stanoví jinak. Zaměstnavatel musí při stanovení samostatného základu daně pro daň vybíranou srážkou výše zmíněné příjmy plynoucí daňovým nerezidentům ČR nově zvýšit o povinné pojistné (tuzemské), a to i za okolností, že povinnost platit takové povinné tuzemské pojistné podle zákona o tuzemském sociálním a zdravotním pojištění z těchto příjmů nemá. To znamená, že pokud se z odměn členů statutárních orgánů právnických osob platí v ČR jen zdravotní pojištění, pak se tyto příjmy musí při výpočtu samostatného základu daně pro daň vybíranou srážkou u daňového nerezidenta ČR zvýšit jen o 9 %.

Závěrem poznamenáváme, že ZDP vyšší fiktivní částky, o níž se zvyšují příjmy zaměstnance při stanovení základu daně (vyšší povinného pojistného) nestanoví a při výpočtu výše této částky se vychází z tuzemských zákonů o sociálním a zdravotním pojištění. Tento postup je třeba akceptovat též u zaměstnance, u kterého povinnost platit povinné pojistné (tuzemské) zaměstnavatel nemá, ale podle novelizovaného znění § 6 odst. 13 ZDP bude toto povinné pojistné (tuzemské) při výpočtu základu daně připočítávat k příjmu takového zaměstnance.

FINANČNÍ ZPRAVODAJ MINISTERSTVA FINANČÍ ČR:

Finanční zpravodaj č. 11-12/2008 (7. ledna 2009):

Změny Českých účetních standardů pro účetní jednotky, které účtují podle vyhlášky č. 500/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a podle vyhlášky č. 501/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů (7. ledna 2009).

Finanční zpravodaj č. 1-2/2009 (27. ledna 2009):

Pokyn č. D-320 o průměrných cenách pohonných hmot, které lze použít pro výpočet výše náhrady za spotřebované pohonné hmoty ke stanovení základu daně z příjmů za období roku 2008.

Pokyn č. D-321: Stanovení jednotných kurzů za zdaňovací období roku 2008 podle § 38 zákona č. 586/1992 Sb., v platném znění.

Sdělení Ministerstva financí k vyhlášce č. 16/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Přehled platných smluv České republiky o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmů resp. z příjmu a majetku.

Sdělení k uplatňování Smlouvy mezi vládou České republiky a radou ministrů Srbska a Černé Hory o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmů (Sbírka mezinárodních smluv č. 88/2005).

Změny Českých účetních standardů – tiskové opravy.

Finanční zpravodaj č. 3/2009 (26. února 2009) mj. přináší:

Rozhodnutí Ministerstva financí o zrušení povinnosti zálohovat

Oprava Pokynu č. D-300 k jednotnému postupu při uplatňování některých ustanovení zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů

Z DALŠÍCH INFORMACÍ ZVEŘEJNĚNÝCH NA INTERNETOVÝCH STRÁNKÁCH MINISTERSTVA FINANČÍ ČR:

- Informace Ministerstva financí k § 36 odst. 11 zákona o DPH s účinností od 1. ledna 2009 (10. prosince 2008).
- Věcný záměr nového zákona o daních z příjmů (12. prosince 2008).
- Vyhodnocení plnění maastrichtských konvergenčních kritérií a stupně ekonomické sladění ČR s eurozónou (17. prosince 2008).
- Vzory všech aktuálních daňových tiskopisů v roce 2009 (18. prosince 2008).
- Praktické pomůcky poplatníkům k vyplnění daňového přiznání k dani silniční za rok 2008 (22. prosince 2008).
- Informace Ministerstva financí k uplatňování DPH pro územně samosprávné celky (22. prosince 2008).
- Informace Ministerstva financí k novele zákona o dani z nemovitostí (23. prosince 2008).
- Výsledky pokladního plnění státního rozpočtu ČR za rok 2008 (2. ledna 2009).
- Informační leták Ministerstva financí ke změnám v dani z nemovitostí od 1. ledna 2009 (5. ledna 2009).
- Pokyn č. D-321: Stanovení jednotných kurzů za zdaňovací období roku 2008 podle § 38 zákona č. 586/1992 Sb., v platném znění (14. ledna 2009).
- Pokyn č. D-320 o průměrných cenách pohonných hmot, které lze použít pro výpočet výše náhrady za spotřebované pohonné hmoty ke stanovení základu daně z příjmů za období roku 2008 (15. ledna 2009).
- Informace Ministerstva financí – První zkušenosti s eurem na Slovensku (20. ledna 2009).
- Sdělení Ministerstva financí k vyhlášce Ministerstva financí č. 16/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů – číselník účelů VPS 2008 (20. ledna 2009).
- Dotazy a odpovědi k uplatňování zákona č. 1/2009 Sb. (22. ledna 2009).
- Informace Ministerstva financí o určení sazby daně při sběru, svozu a likvidaci komunálního odpadu podle novely zákona č. 235/2004 Sb., o DPH účinné od 1. ledna 2009 (27. ledna 2009).

- Cenový věstník č. 1/2009 (4. února 2009).
- Pokyn č. D – 322: Prominutí správního poplatku z důvodu nesrovnalostí vyplývajících z uplatňování zákona č. 634/2004 Sb. (6. února 2009).
- Státní závěrečný účet za rok 2007 (6. února 2009).
- Aktuální dotazy ke zdanění příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2008 (9. února 2009).
- Sdělení Ministerstva financí k „Příloze č. 2 Vyúčtování daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků (9. února 2009).
- Cenový věstník č. 2/2009 (18. února 2009).
- **Rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 22. února 2009 o zrušení povinnosti daň zálohovat.** Ministerstvo financí zrušuje povinnost zálohovat daň z příjmů podle § 38a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, splatné v průběhu roku 2009, a to fyzickým osobám vymezeným v § 2 zákona o daních z příjmů s příjmy z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti a právnickým osobám vymezeným v § 17 zákona o daních z příjmů. Rozhodnutí se vztahuje pouze na uvedené daňové subjekty, pokud k 1. prosinci 2008 neměly zaměstnance nebo zaměstnávaly nejvýše pět zaměstnanců s příjmy podle § 6 zákona o daních z příjmů. (27. února 2009).
- Cenový věstník č. 3/2009 (27. února 2009).
- Dotazy daňových poplatníků ke zrušení povinnosti platit zálohy v roce 2009 na daních z příjmů (10. března 2009).
- Informace Ministerstva financí – přehled odkazů pro snadnější výpočet daně (16. března 2009).
- Návrh zákona o platebním styku (17. března 2009).
- Cenový věstník č. 4/2009 (24. března 2009).
- Věcný záměr zákona o Státní pokladně – dopadová studie RIA (27. března 2009). Připomínky do 27. dubna 2009.
- Metodický postup při oceňování rodinného domu, rekreační chaty a zahrádkářské chaty (31. března 2009).
- Zpráva o plnění Národního plánu zavedení eura v ČR (31. března 2009).
- Státní dluh – dluhová statistika za rok 2008 (2. dubna 2009).

DOTAZY A ODPOVĚDI K UPLATNĚNÍ DPH U OSOBNÍCH AUTOMOBILŮ PO NABYTÍ ÚČINNOSTI ZÁKONA Č. 89/2009 SB., OD 1. DUBNA 2009

1. *Plátce daně uzavřel kupní smlouvu, ze které vyplývá, že dnem dodání je den, kdy mu bude umožněno automobil u prodejce převzít (§ 412 odst. 3 obchodního zákoníku). Prodejce plátce vyzval k převzetí automobilu na den 30. března 2009 a tento den uvedl na daňovém dokladu jako datum uskutečnění zdanitelného plnění. Plátce však automobil převzal až dne 2. dubna 2009 a chce v daňovém přiznání za březen uplatnit nárok na odpočet.*

ODPOVĚĎ: Možnost uplatnění nároku na odpočet je vázána podle bodu 1) přechodných ustanovení novely zákona jak u dodání osobních automobilů v tuzemsku, tak u pořízení z jiného členského státu či u dovozu ze třetí země, na datum uskutečnění zdanitelného plnění, kterým je nejdříve den 1. 4. 2009. Pro prodej podle kup-

ní smlouvy uvádí § 21 zákona o DPH jako den uskutečnění zdanitelného plnění den dodání. Dnem uskutečnění zdanitelného plnění v tomto případě je 30. březen 2009, tj. den předcházející datu 1. 4. 2009. Nárok na uplatnění odpočtu daně tak nevzniká, byť bude daňové přiznání, ve kterém by se nárok na odpočet uvedl, podáno až po účinnosti novely zákona.

2. *Plátce nakoupil v roce 2008 osobní automobil s označením v technickém průkazu M1. U tohoto automobilu v době pořízení nemohl uplatnit nárok na odpočet daně podle § 75 odst. 2 zákona o DPH. Nyní plátce chce automobil prodat. S jeho prodejem vyčkával až do účinnosti novely, neboť měl za to, že když u prodeje uplatní daň, bude mít zpětně nárok na odpočet.*

ODPOVĚĎ: Jestliže plátce při nákupu osobního automobilu uskutečněném před 1. 4. 2009, neměl nárok na odpočet, pak prodej tohoto automobilu i po účinnosti novely (podle bodu 3 přechodných ustanovení zákona č. 87/2009 Sb.), zůstává plněním osvobozeným od daně, tak jak uvádělo nyní již zrušené ustanovení § 62 odst. 2. Tzn. že plátcí tak ani dodatečně nárok na odpočet nevznikne. Na druhé straně ovšem plátce coby prodejce (dodavatel) při provedení zamýšleného prodeje svého automobilu uskuteční plnění osvobozené od daně a nebude tudíž při prodeji uplatňovat daň na výstupu (prodej takovéhoho automobilu je osvobozen od daně). Logicky potom ani kupujícímu (odběrateli) nemůže vzniknout nárok na odpočet z koupě takovéhoho zboží (nakoupí automobil bez daně).

3. Plátce zakoupil dne 2. 4. 2009 od osoby registrované k dani v SRN ojetý osobní automobil a teď neví, jak dále má postupovat a zda má nárok na odpočet

ODPOVĚĎ: Na ojetý osobní automobil pořízený z jiného členského státu se pohlíží stejně, jako na pořízení jakéhokoliv jiného zboží. Bude tedy postupovat tak, že přizná daň z pořízení zboží, kterou uvede na ř. 3 svého daňového přiznání a pokud tento automobil bude využívat pro svoji ekonomickou činnost, vznikne mu i nárok na odpočet, který může uplatnit ve svém daňovém přiznání na ř. 44. Stejně bude postupovat v případě, že pořídí ojetý osobní automobil z dovozu jen s tím rozdílem, že daň z dovozu vykáže v daňovém přiznání na ř. 7, přičemž nárok na odpočet vyčíslí na již zmíněném ř. 44.

V odpovědi popsany postup platí za předpokladu, že nejde o nákup ve zvláštním režimu (viz následující otázka)

4. Plátce nakoupil ojetý osobní automobil od obchodníka s použitým zbožím (dále jen „autobazar“). Protože se nákup uskutečnil po 1. 4. 2009, má plátce za to, že může uplatnit z tohoto nákupu nárok na odpočet. Zjistil však, že na dokladu od autobazaru není daň vyčíslena a proto od autobazaru požadoval opravu dokladu, tj. aby daň doplnil, neboť je to jedna z povinných náležitostí daňového dokladu. Autobazar doplnění dokladu odmítl s tím, že postupuje podle zvláštního režimu stanoveného v § 90 zákona

o DPH. Plátce se nyní ptá, zda je postup autobazaru správný.

ODPOVĚĎ: Do uplatňování zvláštních režimů novela zákona žádnou změnu nepřinesla. Pokud tedy autobazar postupuje při prodeji použitého zboží podle ustanovení § 90 zákona o DPH a prodává ojeté osobní automobily nakoupené od osob, které nejsou plátcem, nebo nakoupené od plátců, pro které bylo dodání automobilu osvobozeno od daně podle § 62 odst. 2 zákona, popř. nakoupené od osob registrovaných k dani v jiném členském státě, pro které bylo jejich dodání v tomto členském státě obdobně osvobozené jako v tuzemsku nebo od jiných obchodníků, kteří uplatňují zvláštní režim, potom tento prodejce nemá žádný nárok na odpočet daně při nákupu a při následném prodeji použitého zboží stanovuje základ daně pouze ve výši rozdílu mezi cenou nákupní a cenou prodejní (z přírážky). Daň vypočtenou z takto stanoveného základu nesmí autobazar uvést na daňovém dokladu (výjimkou je jen prodej osobám se zdravotním postižením). Plátce, který nakoupil zboží prodávané ve zvláštním režimu nemá nárok na odpočet daně.

5. Plátce nakoupil ojetý osobní automobil v autobazaru. Autobazar prodej uskutečnil coby zprostředkovatel, tedy na základě smlouvy o zprostředkování uzavřené s původním majitelem automobilu. Plátce (kupující) se domníval, že když se nákup uskuteční až po účinnosti novely zákona, vznikne mu nárok na odpočet automaticky vždy.

ODPOVĚĎ: Jestliže autobazar vystupoval na základě uzavřené smlouvy jako zprostředkovatel, pak pouze zajistil obchodní vztah mezi prodávajícím a kupujícím, za což mu náleží odměna. Vlastní prodej se však uskuteční mezi původním majitelem (prodávajícím) a kupujícím. Pro uplatnění odpočtu bude takto rozhodné, zda prodávající majitel mohl při nákupu uplatnit nárok na odpočet. Pokud nemohl uplatnit nárok na odpočet podle § 75 odst. 2 zákona o DPH, ve znění platném v době pořízení automobilu původním majitelem (nyní prodávajícím), pak podle bodu 3 přechodných ustanovení k novele zákona, bude tento prodej osvobozen od daně, tzn. že prodávát se bude bez DPH. Protože prodejní cena nebude obsahovat daň, nevznikne kupujícímu nárok na odpočet. ■

Rozhodnutí Ústavního soudu ČR

VE VĚCI NAMÁTKOVÝCH KONTROL SPRÁVCEM DANĚ

Ústavní soud ČR svým rozhodnutím z listopadu loňského roku (sp. zn. I ÚS 1835/02) upozornil na způsob provádění tzv. „přepadových“ – namátkových finančních kontrol. Podle vyjádření Ústavního soudu má být podmínkou provedení daňové kontroly konkrétními skutečnostmi podložené podezření, že daňový subjekt svou daňovou povinnost nesplnil.

V čem je rozhodnutí Ústavního soudu tak přelomové?

Dva ze tří soudců v něm došli k závěru, že „použití daňové kontroly nemůže být zcela svévolné, nýbrž je třeba vyžadovat existenci správce daně formulovaných důvodů k jejímu zahájení, tj. existenci konkrétních pochybností či podezření, že daňovým subjektem původně přiznaná a správcem daně vyměřená (byť i jen konkludentně) daň je nižší, než by měla být.“

Podle soudců Ústavního soudu ČR je namátková kontrola obdobná policejnímu vyšetřování, co se týká jejího průniku do soukromí lidí a firem. Jenže zatímco postup policejních orgánů musí být podložen důvodným podezřením, finanční úřady mohou zasahovat do soukromí při kontrole bez jakéhokoli důvodu.

Soudci prohlásili, že kontrola, při které podnikatel musí odevzdat všechny doklady a pustit úředníky do firmy i bytu, je příliš velký zásah do lidských práv. „Musí zde existovat konkrétními skutečnostmi podložené podezření, že daňový subjekt svou daňovou povinnost nesplnil,“ žádají v nálezu ústavní soudci.

Ministr financí Miroslav Kalousek se k takovéto praxi postavil velice odmítavě a celý nálezh Ústavního soudu považuje spolu s právními experty za nesmyslný. Pro toto rozhodnutí (které je prvé svého druhu) hlasovali pouze dva ze tří soudců, a tak jej nelze brát jako nepřekročitelnou judikaturní hradbu. K tomu aby bylo možno považovat toto rozhodnutí Ústavního soudu ČR za obecně závazné, musí být prověřeno další

kontinuální judikaturou. Je tedy nutné si počkat na další rozhodnutí soudů v obdobných případech.

ZKRÁCENÍ LHŮTY PRO VYMĚŘENÍ DANĚ?

Ústavní soud se v prosinci 2008 vyjádřil ve svém Rozhodnutí I. ÚS 1611/07 k délce lhůty, po kterou lze doměřit daň. Podle stávajícího znění § 47 zákona o správě daní a poplatků nelze daň vyměřit ani doměřit či přiznat nárok na daňový odpočet po uplynutí tří let od konce zdaňovacího období, v němž vznikla povinnost podat daňové přiznání. Okamžik vzniku daňové povinnosti podat daňové přiznání představuje podle správce daně až termín pro podání daňového přiznání a ne konec zdaňovacího období, za které se toto přiznání podává, jak by přitom vyplývalo z podstaty věci. Tento názor, u odborné veřejnosti označovaný termínem „3+1“, byl také podpořen v judikatuře Nejvyššího správního soudu. Podle opačného názoru nelze daň vyměřit po uplynutí lhůty 3 let od konce zdaňovacího období, nedošlo-li k přerušení prekluzivní lhůty např. daňovou kontrolou (tzv. postup „3+0“).

Věcnou podstatou projednávaného sporu bylo zdanění příjmů z prodeje družstevního bytu, který byl prodán v roce 1998, ale podle legislativy platné v daném roce nebyl takovýto prodej od daně osvobozen. Majitelka bytu prodej přesto nezdanila a poté po téměř čtyřech letech obdržela výzvu od správce daně a následně i platební výměr na dlužnou daň.

Ústavní soud se v tomto konkrétním případě přiklonil na stranu majitelky, kdy se nejdříve pozastavil nad opožděnou reakcí správce daně zdanit příjem až v závěru čtvrtého roku lhůty pro vyměření daně. Správce daně si prekluzivní lhůtu vyložil extenzivně (tj. 4 roky), přičemž podle Ústavního soudu tuto lhůtu nelze prodlužovat bez racionálního vysvětlení důvodů, proč nebyla věc vyřízena v základní tříleté lhůtě. Při aplikaci daňového práva je nutné respektovat ústavní princip „in dubio pro libertate“, podle

kterého se v případě většího množství interpretací právních předpisů použije taková, jenž zasahuje do práv občana nejméně.

Protože se rozhodnutí Ústavního soudu týká konkrétní kauzy, nelze jeho nález zobecnit. Na

druhou stranu, argumentace Ústavním soudem akceptovaná může v obdobných případech zvýšit šanci poplatníka na úspěch v probíhajícím sporu se správcem daně. ■

Ze Sbírky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu

ROZHODNUTÍ Č. 1628

Daňové řízení: obnova řízení; nová skutečnost

Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, povolení obnovy řízení jako mimořádného opravného prostředku spojuje s tím, že po pravomocně ukončeném daňovém řízení se objeví nové skutečnosti nebo důkazy, to znamená takové, které nebyly v době vydání předmětného rozhodnutí správnímu orgánu k dispozici a nemohly být bez zavinění daňového subjektu uplatněny. Z toho vyplývá, že za novou skutečnost či důkaz nelze považovat interpretaci dokladu založeného ve správním spise správním orgánem.

(podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 2. 2007, čj. 6 Ca 214/2005-76)

ROZHODNUTÍ Č. 1631

Daň z příjmů: prodej nemovitostí; zdanění převodu pozemků vzniklých rozdělením

I. Ekonomickým důvodem osvobození příjmů z prodeje nemovitostí, přesáhne-li doba mezi jejich nabytím a prodejem dobu pěti let, podle § 4 odst. 1 písm. b) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, je skutečnost, že se nejedná o příjem ve smyslu přírůstku majetku daňového subjektu, nýbrž toliko o transformaci vlastnictví věci (nemovitosti) v její peněžitý ekvivalent.

II. Rozdělením pozemků geometrickým plánem nedochází ke vzniku nového vlastnického práva ani ve smyslu daňovém. Jakkoliv totiž vznikají nové parcely (tj. nové věci), je zachován stejný rozsah i obsah vlastnického práva k nim a práva vlastníka nejsou nikterak dotčena. Pokud proto

daňový subjekt původní pozemky nabyt v roce 1977, v roce 2001 a 2003 katastrální úřad potvrdil nové geometrické plány a v letech 2001 až 2003 došlo k prodeji těchto nově vyměřených pozemků, byl podle § 4 odst. 1 písm. b) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, daňový subjekt od daňové povinnosti osvobozen, protože doba mezi nabytím a prodejem pozemků přesáhla pět let.

(podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2008, čj. 2 Afs 70/2007-55)

ROZHODNUTÍ Č. 1653

Řízení před soudem: souhlas s ukončením činnosti podrobené dani; kompetenční vyluka

Rozhodnutí správce daně o zamítnutí žádosti daňového subjektu o vydání souhlasu se žádostí o výmaz z obchodního rejstříku resp. jiné evidence, podle § 35 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, podléhá soudnímu přezkumu ve správním soudnictví.

(podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2007, čj. 2 Afs 113/2006-42)

ROZHODNUTÍ Č. 1660

Daň z příjmů: výdaj na dosažení, zajištění a udržení příjmů

Při posuzování, zda lze určité výdaje považovat za výdaje vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů podle § 24 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, je nutno vždy zohlednit skutečnou ekonomickou podstatu právních vztahů, s nimiž dané výdaje souvisejí, nestanoví-li zvláštní předpis

jinak; to platí i u právních vztahů souvisejících s přeměnou obchodních společností (§ 69 a násl. obchodního zákoníku) nebo touto přeměnou ovlivněných.

(podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2006, čj. 2 Afs 39/2006-75)

ROZHODNUTÍ Č. 1661

Daň z příjmů: položky odčitatelné od základu daně

Nelze uplatnit odpočet části vstupní ceny hmotného majetku od základu daně podle § 34 odst. 3 písm. a) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, pokud byl tento majetek byt i jen zčásti využíván k zajištění příjmu osvobozeného od daně. Příjem, který nebyl předmětem daně nebo byl od ní osvobozen, totiž nelze považovat za zdanitelný příjem ve smyslu § 34 odst. 5 písm. f) téhož zákona.

(podle rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 4. 2008, čj. 15 Ca 209/2006-52)

ROZHODNUTÍ Č. 1662

Daň z nemovitostí: stavba podléhající dani

O stavbu podléhající dani z nemovitostí podle § 7 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, se jedná tehdy, pokud jsou současně splněny dvě podmínky: jedná se o stavbu ve smyslu občanského práva a bylo na ni vydáno kolaudační rozhodnutí.

(podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2007, čj. 2 Afs 125/2005-40)

ROZHODNUTÍ Č. 1702

Daňové řízení: dokazování; důkazní břemeno správce daně

I. Zásadu volného hodnocení důkazů zakotvenou v § 2 odst. 3 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, nelze vykládat tak, že by závěry správce daně o skutkové stránce věci mohly být výsledkem libovůle. Takové závěry musí naopak vyplynout z racionálního myšlenkového procesu odpovídajícího požadavkům formální logiky, v jehož rámci bude důkladně posouzen každý z provedených důkazů jednotlivě a zároveň budou veškeré tyto důkazy posouzeny v jejich vzájemné souvislosti. Tato úvaha musí být v konečném rozhodnutí v daňovém řízení přezkoumatelným způsobem vyjádřena a plně podléhá kognici správních soudů.

II. Ani poslední věta § 31 odst. 4 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, podle níž provedené důkazní řízení osvědčí, které z předložených důkazních prostředků se staly skutečně důkazem, neposkytuje správci daně oprávnění k tomu, aby některé předložené důkazy svévolně ze své úvahy vyloučil a přihlížel pouze k některým, které si sám zvolí.

(podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2008, čj. 5 Afs 5/2008-75)

ROZHODNUTÍ Č. 1703

Daňové řízení: ukládání pokut pro porušení povinnosti nepeněžité povahy

Ustanovení § 37 odst. 5 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, nelze interpretovat pouze mechanickým jazykovým výkladem tak, že i ohledně pořádkových pokut je třeba zahajovat řízení postupem podle § 21 téhož zákona. Takový výklad by popíral základní zásady daňového řízení i účel správy daní a vedl by k tomu, že by bylo zahajováno nelogicky „řízení v řízení“. Jde-li však o pokuty za porušení povinnosti mlčenlivosti (§ 24 a § 25 téhož zákona) nebo o pokuty ukládané podle jiných daňových zákonů (např. podle ustanovení o správních deliktech v částech čtyřicáté šesté, čtyřicáté sedmé a čtyřicáté osmé zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů), je nutno řízení o jejich uložení řádně zahájit, protože zde je vlastním předmětem řízení rozhodnutí o jiném správním deliktu.

(podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2008, čj. 8 Afs 40/2007-49)

ROZHODNUTÍ Č. 1704

Daň z přidané hodnoty: vznik daňové povinnosti

Osoba povinná k dani, která překročí obrát stanovený v § 6 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, nesvědčí jí pro vznik plátcovství jiná zákonem předvídaná skutečnost, a současně nesplní registrační povinnost, se stává plátcem daně z přidané hodnoty až dnem účinnosti registrace uvedeným na osvědčení o registraci k dani z přidané hodnoty vydaným správcem daně (§ 94 odst. 1 citovaného zákona).

(podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, čj. 9 Afs 138/2007-55)

ROZHODNUTÍ Č. 1720

Rízení před soudem: soudní přezkum rozhodnutí o delegaci místní příslušnosti správce daně

Rozhodnutí správce daně vyššího stupně o delegaci místní příslušnosti ke správě daně (§ 5 odst. 3 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků) je rozhodnutím správního orgánu ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.; není vyloučeno z přezkoumání soudem.

(podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 7. 2008, čj. 7 A 13/2007-54)

být uvedeny konkrétní skutkové důvody zakládající pochybnosti o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti podaného daňového přiznání nebo hlášení, popř. dodatečného daňového přiznání nebo následného hlášení a dalších písemností předložených daňovým subjektem, nebo o pravdivosti údajů v nich uvedených. Výzva odkazující pouze na příslušný řádek takového přiznání či hlášení nebo takové písemnosti tomuto požadavku zpravidla neodpovídá.

(podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 7. 2008, čj. 9 A 110/2007-102) ■

ROZHODNUTÍ Č. 1729

Daňové řízení: výzva k prokázání skutečností ve vytýkáčím řízení

Ve výzvě správce daně podle § 43 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, musí

UPOZORNĚNÍ

Vážení členové Komory certifikovaných účetních, dovoluji si Vám připomenout, že **členský příspěvek** na rok 2009 měl být, v souladu s čl. 2 odst. 1 příspěvkového řádu, uhrazen do **31. ledna 2009**.

Jeho výše činí 1 500,- Kč (účetní asistent) resp. 2 000,- Kč (bilanční účetní, účetní expert). Členky Komory na mateřské či rodičovské dovolené mohou požádat o snížení členského příspěvku. V případě potřeby jest možné vystavit zálohovou fakturu.

Platbu poukažte, prosím, na účet č.:
43-1434590217/0100

variabilní symbol je Vaše členské číslo = číslo certifikátu

Do konce ledna mělo být také zasláno, v souladu s čl. 6 odst. 5 směrnice č. 7/2006, ve znění směrnice č. 9/2007, **hlášení o plnění KPV za rok 2008**.

Ladislav Zemánek

Kauza Madoff

V bulletinu jsme poměrně podrobně sledovali kauzu Enron. Současná aféra Bernarda Madoffa jest v něčem podobná, ale v něčem odlišná. Posoudit můžete sami.

„Pochybovat o Berniem Madoffovi? O Berniem? Ne. Můžete pochybovat o Bohu, ale ne o Berniem“. Slova Michaela Bienese, jednoho z Madoffových obchodních partnerů, dokonale ilustrují, proč nikdo nedokázal odhalit zjevné nesrovnalosti v proslavených Madoffových fondech. Až globální krize a masivní výběr investic odhalily jedno z největších investičních „letadel“ historie.

Stal se dalším z podvodných šéfů podniků, kteří spadli z výšin své kariéry až na úplné dno. Na rozdíl od většiny z nich však Madoff „nezatloukal“, ale přiznal, že okradl své klienty o více než 60 mld. dolarů. Tím si ušetřil stres při procesu, který by ho čekal. Většina vrcholných manažerů, odsouzených v nedávné době (kauzy Enron, Parmalat, Adelphia Communications, Tyco International či Hyundai) byla naopak přesvědčena, že jsou beztrestní.

Přiznání viny znamená, že po prvním líčení před pár dny předstoupí před soudce až 16. června, a ten vynese již závěrečný rozsudek. Když bude uznán vinen ve všech jedenácti činech, k nimž se přiznal, může očekávat trest v nejvyšší sazbě 150 let.

Investoři, z nichž některé připravil o milionové životní úspory, byli samozřejmě soudním řízením zklamáni. Tím, že odpadne proces, se veřejně neobjasní, kam zmizely miliardy, které mu banky, investiční a penzijní fondy, charitativní nadace a další investoři svěřili ke zhodnocení (mezi jinými to byli z jednotlivců i režisér Steven Spielberg, herec John Malkovich, moderátor Larry King či hlavní ekonom Salomon Brothers Henry Kaufman).

Při úvodním líčení Madoff přečetl z připraveného textu, že až do zatčení postupoval podle Ponzioho schématu (uplatňoval systém pyramidy či letadla). Každoročních osm až dvanáct procent, které ze svěřeného kapitálu připisoval na 4 800 kont svých klientů, kryl z nových vkla-

dů. Úroky se vyplácely v časech dobrých i zlých, což sice bylo některým analytikům podezřelé, ale ani několik kontrol Komise pro cenné papíry nic nekalého neobjevilo. Vyšetřovatelé odhadují, že firmou založenou v roce 1960, proteklo více než 170 mld. dolarů! Na účtu v bance Chase Manhattan bylo v den Madoffova zatčení jen 300 mil. dolarů.

„Když jsem začal se svým Ponzioho schématem, byl jsem přesvědčen, že brzy skončí a budu schopen z něj vymanit sebe i své klienty. Ale ukázalo se, že je to těžké, ba přímo nemožné“, řekl Madoff soudu. Schéma, nazvané podle podvodníka z dvacátých let, lze provozovat jen krátkodobě, pak zkolabuje. Madoff byl ovšem tak obratný, že metodu uplatňoval nejméně dvě desetiletí.

V tomto (i ve všech dalších případech — viz výše), šlo i o selhání auditorů či regulátorů. Je dost možné, že když Madoff každý večer ulehal, smál se své roli na Wall Streetu. Kdo by se totiž nechtěl nechat oblafnou jeho příliš sofistikovanými investičními strategiemi, mohl se jednoduše dopočítat, že jím nabízené zhodnocení není možné. Navíc vlastně už léta byl jeho podvod odhalen a nic se nedělo. Před deseti lety se analytik Markopolos začal zabývat Madoffovými fondy s tím, že takové zhodnocení není možné. V roce 2005 poslal Komisi pro cenné papíry podrobnou zprávu „Největší světový hedgeový fond je podvod“ ... Komise ovšem při kontrolách v letech 2005 i 2006 žádné nekalosti neobjevila...

Vypukla však krize a někteří znepokojení investoři požadovali své peníze zpátky. Dělo to jen sedm miliard dolarů. Madoff měl sice na účtu podle výkazů sedmnáct miliard dolarů, ale ty byly pouze fiktivní. Horečně sháněl peníze, ale v době úvěrové krize neuspěl... Spadla klec.

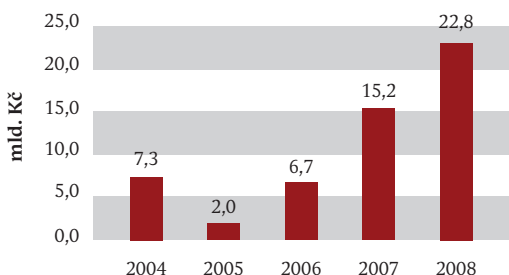
■ Podle tisku zpracoval LZ

Monitor

AMERICKÝ BANKOVNÍ SEKTOR stále čeká na lepší zítřky. Jeho bilance je tragická, jen za poslední dva měsíce padlo již čtrnáct bankovních domů. Poslední byla menší banka Silver Falls Bank, jejíž aktiva přejdou na konkurenční Citizens Bank. Pikantní na případu jest, že o potížích banky se vědělo dlouhodobě a s nedostatkem kapitálu bojovala i veřejným úpisem akcií, z něhož ovšem vzešlo pouhých 525 tis. dolarů. V únoru padlo v USA celkem osm bank (nejhorší měsíc od roku 1993), za celý loňský rok 25 bankovních domů, ovšem mezi nimi i „velcí hráči“ Washington Mutual nebo Indy Mac.

ČESKÁ REPUBLIKA je v celosvětovém srovnání 37. nejsvobodnější ekonomikou – vyplývá to z každoročního žebříčku Indexu ekonomické svobody americké nadace Heritage a deníku Wall Street Journal. Nejsvobodnější ekonomikou světa je dlouhodobě Hongkong (i přesto, že již několik let je součástí ČLR), na opačném konci je KLDK. Žebříček hodnotí celkem 183 zemí a u každé si všimá deseti aspektů, z nichž rozhodující jsou úroveň vlastnických práv, regulace mezd a cen a obchodní bariery.

ČISTÁ POZICE ČR VŮČI EU v loňském roce rekordní. ČR vloni opět obdržela z rozpočtu EU více než do něj odvedla a stejně jako v minulých letech tak zůstává čistým příjemcem.

Vývoj čisté pozice ČR vůči rozpočtu EU v letech 2004–2008 (v mld. Kč)

Rozdíl mezi příjmy a odvody dosáhl rekordních 22,8 mld. Kč (viz graf). Klíčovou úlohu v pozitivní bilanci ČR sehrály příjmy ze strukturálních fondů (mikrokapička dopadla i do Komory) a Fondu soudržnosti EU, které dosáhly celkem 41,9 mld. Kč a tvořily tři čtvrtiny celkových příjmů ČR z rozpočtu Unie. Téměř celou zbývající čtvrtinu představovaly prostředky na Společnou zemědělskou politiku.

DAŇOVÉ RÁJE LÁKÁJÍ. Už skoro 9 tis. vlastníků českých společností sídlí na místech považovaných za tzv. daňové ráje. Představuje to cca 3 % všech firem působících v tuzemsku. Jen v loňském roce stoupl zájem o přesun do daňového ráje o 9 % (740 společností), a to i přesto, že daňové zatížení v ČR klesá. Nejčastěji jde o společnosti podnikající v oboru nemovitostí. Nejvíce společností má sídlo na Kypru, následují Britské Panenské ostrovy, Lichtenštejnsko, Gibraltar, Belize, Kajmanské ostrovy a Bahamy.

Dynamiku přesunů majitelů českých firem do daňových rájů však v druhé polovině roku zbrzdila finanční krize. EU, ale i OECD již připravují opatření proti daňovým rájům kvůli nedodržování standardů finanční transparentnosti. Problematiku řešil i nedávný summit G20.

DATOVÉ SCHRÁNKY zavede od července Ministerstvo vnitra ve spolupráci s Českou poštou v návaznosti na zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů. Jejich prostřednictvím budou vlastníci schránek povinni komunikovat s úřady státní správy (nahradí klasický způsob doručování v listinné podobě). Vlastní datovou schránku budou muset mít právnické osoby zapsané v obchodním rejstříku. Pro fyzické osoby bude zřízení schránky nepovinné. Zřízení a provoz schránky bude zadarmo. Přístup do schránek bude mít pouze majitel, popř. pověřená osoba. Schránka zatím nebude umožňovat komunikaci mezi jejich vlastníky, ale i tuto variantu (place-nou) již Česká pošta připravuje. Více informací lze získat na www.datoveschranky.info.

DPH BUDE NIŽŠÍ. Ministři financí zemí EU se v březnu dohodli (ovšem po několikaletém vyjednávání) na možnosti přeřazení některých služeb do snížené sazby DPH. Jedná se především o služby s vysokou přidanou hodnotou, např. restaurační služby, různé opravy apod. Konkrétní přeřazení některých služeb do snížené sazby DPH bude v působnosti jednotlivých zemí a ministr Kalousek již vládě navrhl snížit sazbu DPH u restauračních služeb, kadeřnictví, oprav jízdních kol, oděvů a bytového textilu. Ovšem je pravděpodobné, že případné snížení DPH se v ceně pro konečného spotřebitele příliš neprojeví...

ELEKTRONICKÁ FAKTURA. V minulém bulletinu jsme informovali o Deklaraci o společném postupu v oblasti elektronické fakturace v ČR, kterou na podzim podepsali zástupci významných dodavatelů fakturačních řešení a Ministerstva financí. A koncem března představili zástupci Sdružení pro informační společnost (SPIS) nový formát ISDOC, který po svém zavedení přinese snížení fakturačních nákladů u soukromých subjektů i veřejné správy. Nový formát ISDOC sjednocuje doposud různé formáty elektronických daňových dokladů na jediný, který je výsledkem spolupráce čtrnácti významných zástupců českého softwarového průmyslu na poli fakturačního software. Díky tomu bude v budoucnu možné posílat elektronické faktury napříč všemi ekonomickými systémy vč. systémů státu. Jednotný formát pro elektronické faktury by se měl začít objevovat v komerčním softwaru již do konce roku.

Evropská komise zveřejnila koncem ledna návrh na změnu Směrnice o DPH, jejímž přijetím dojde k zrovnoprávnění elektronické a papírové fakturace. Návrh také ruší povinnost používat u elektronické faktury zaručené elektronické podpisy či EDI (electronic data interchange).

ELEKTRONICKÉ PENÍŽE budou mít novou legislativu. Výbor stálých zástupců (tzv. COREPER) schválil 25. března na jednání v Praze návrh nové směrnice upravující vydávání elektronických peněz a dohled nad institucemi elektronických peněz. Legislativní proces by měl být dokončen do května oficiálním schválením Ev-

ropským parlamentem a potvrzením Radou EU. Při závěrečném jednání šlo především o odstranění vysokých regulačních bariér omezujících rozvoj trhu elektronických peněz a nastavení přiměřených podmínek pro podnikání institucí elektronických peněz.

EURO mělo desáté narozeniny. Od 1. ledna 1999 začala měna platit v jedenácti zemích, v současnosti je platidlem v šestnácti zemích, poslední přistoupiť bylo Slovensko. Při hodnocení dosavadního vývoje sice převažují klady, ale některé záměry se nepodařily — euro výrazněji nepřispělo k hospodářskému růstu, ani nepomohlo zmenšit četné ekonomické rozdíly mezi jednotlivými zeměmi. Nicméně zřejmě bude mít následníka v Asii, protože koncem loňského roku se země Rady pro spolupráci v Perském zálivu dohodly zavést nejspíše do konce roku 2010 společnou měnu.

NÁRODNÍ ÚČETNÍ RADA v polovině března v prostorách Valdštejnského paláce Senátu Parlamentu České republiky poměrně velkolepě oslavila desáté výročí svého založení. Samotná akce nebyla jen příležitostí k neformálnímu setkání účastníků, ale především měla ve své oficiální části řadu zajímavých vystoupení zástupců pořádajících institucí a státní správy. Moderace se ujal Ing. Petr Šobotník, současný předseda Národní účetní rady a prezident Komory auditorů ČR. Ve svém vystoupení poděkoval všem partnerům NÚR za spolupráci, která hraje významnou úlohu v odborné a věcné komunikaci v oblasti účetnictví, daní a příslušných profesí.

V úvodním proslovu místopředsedy Výboru Senátu pro hospodářství Ing. Igora Petrova zazněla základní ambice Výboru prosazovat kvalitní zákony týkající se mimo jiné účetnictví a daní a také profesních regulací.

V hlavní části programu se slova ujali náměstek ministra financí Mgr. Peter Chrenko a náměstek ministra spravedlnosti Mgr. František Korběl, Ph.D. Náměstek Chrenko shrnul priority Ministerstva financí pro nejbližší období. V oblasti účetnictví je to bezesporu zavedení účetnictví státu a nastavení jeho fungování v souladu se standardními postupy. Součástí realizace tohoto plánu je také zřízení jednoho inkasního mís-

ta, které propojí výběr daní a zdravotního a sociálního pojištění. V oblasti daní se Ministerstvo financí aktuálně zabývá problematikou protikrizových opatření, přičemž jedním z výstupů koncepce daní by měl být přesun daňové zátěže z oblastí přímých daní do daní nepřímých, případně eliminace transakčních daní jako je daň darovací, dědická a z převodu nemovitostí a přesun zdaňování těchto příjmů do daní z příjmů. Po dlouhých diskuzích chce Ministerstvo financí v roce 2009 dokončit legislativní proces daňového řádu a současně připravit co nejdříve základní koncepci nového zákona o daních z příjmů. Ten by měl být i nadále jeden a pro výpočet daně by i nadále měl být východiskem výsledek hospodaření a výstupy z účetnictví.

Náměstek Korběl ve svém vystoupení popsal situaci v legislativě v působnosti Ministerstva spravedlnosti. Hlavním záměrem je dokončit proces nového občanského zákoníku, který s sebou přinese některé zásadní a principiální změny. Mezi jiným sjednocuje velkou část civilního práva a zahrnuje do sebe řadu oblastí, které byly dosud upraveny samostatnými zákony vč. např. zákona o sdružování občanů nebo celou oblast závazkového práva, která byla dosud souběžně upravena v obchodním zákoníku. Mezi novinkami, které občanský zákoník přinese, je také třeba odklon od principu absolutní neplatnosti právních úkonů a velká preference dobré víry. Do Poslanecké sněmovny by měl být text předpisů předložen v červnu 2009 a první čtení by tedy mohlo proběhnout již před letními prázdninami. Rozsah nového občanského zákoníku lze demonstrovat skutečností, že má v návrhu kolem 3000 paragrafů. Obdobným směrem by se mělo postupovat i v právu obchodním, kdy souběžně s občanským zákoníkem bude projednáván i obchodní zákoník. Ten bude obsahovat pouze úpravu obchodních společností. Některé specifické části již byly vyjmuty a jsou upraveny samostatnými zákony, např. přeměny obchodních společností a nabídky převzetí. Do budoucna se také uvažuje s vyčleněním agendy obchodních rejstříků z dosavadní kompetence obchodních soudů a s přesunem k nestátním institucím, které splní odborné předpoklady provedení takovéto agendy.

Dále ještě vystoupili senátor Stržiteský a zástupci dalších členských organizací NÚR.

POPLATEK ZA NADMĚRNÝ VKLAD zvítězil ve čtvrtém ročníku ankety o nejabsurdnější bankovní poplatek. Ve finále internetové ankety pro něj hlasovala třetina účastníků. Na druhém místě skončil s 23% poplatek za vklad na přepážce vlastní účet a třetí byl poplatek za připsání úroku (18,5%). Anketa probíhala v ČR a na Slovensku a pořadí na prvních třech místech bylo v obou zemích stejné.

PŘÍRUČKU „OSVČ pro oblast sociálního zabezpečení v roce 2009“ vydala ČSSZ. Je zdarma dostupná na všech pracovištích ČSSZ a rovněž ke stažení na internetových stránkách ČSSZ. Vedle základních informací (přihlašovací a odhlašovací povinnost, platba pojistného a jeho výpočet, nároky na dávky nemocenského a pojištění atd.) obsahuje řadu konkrétních příkladů např. pro stanovení vyměřovacího základu, výpočtu pojistného na důchodové a nemocenské pojištění, výpočtu penále z dlužného pojistného.

ŘÍZENÍ DAŇOVÝCH RIZIK je v období globální finanční krize důležitější než kdykoliv předtím. Vyplývá to z celosvětového průzkumu společnosti Ernst & Young zaměřeného na řízení daňových rizik. Podíl manažerů, kteří mají pro tuto činnost vyhrazeno více než 20% svého času, vzrostl oproti předchozímu průzkumu uskutečněnému v roce 2006 o 10%.

Průzkumu se zúčastnilo 541 ředitelů daňových oddělení a finančních ředitelů z celého světa. Efektivnější fungování daňové funkce, která umožní předcházet rizikům v této oblasti, má pro oslovené manažery zásadní význam: více než 90% z nich uvedlo, že řízení daňových rizik pro ně bude v následujících dvou letech prioritou. Na špičce v řízení daňových rizik jsou velké nadnárodní společnosti (s obratem nad 25 miliard dolarů), které mají dobře propracovanou oblast daňového plánování, dodržování předpisů, daňové účetnictví i řešení daňových sporů. Tyto společnosti všeobecně kladou na řízení daňových rizik největší důraz. Zatímco v této kategorii považuje řízení daňových rizik za klíčové 50% oslovených společností, celkově zastává tento názor pouze 42%.

Trendem je snaha daňovým rizikům předcházet. Oslovení daňoví manažeři uvedli, že se jim nyní daří efektivněji pokrývat širší spektrum

rizik. Důležité je podle nich také propojení řízení daňových rizik s ostatními kontrolními složkami organizace, například s interním auditem nebo s programem řízení celopodnikových rizik. 49 % respondentů uvedlo, že jejich společnost zavedla opatření zaměřující se na zkvalitnění interních procesů s cílem začlenit daňovou funkci do vnitřní organizace.

Klíčovým předpokladem efektivního řízení daňových rizik je podle respondentů průzkumu interní komunikace. U společností, jejichž představenstvo je o daňových rizicích pravidelně informováno, je větší pravděpodobnost, že

zavedou konkrétní opatření na ochranu proti těmto rizikům.

STÁTNÍ DLUH České republiky překonal na konci března jeden bilion korun. A za posledních deset let se zvětšil pětkrát. V loňském roce se zvýšil o více než 107 mld. Kč a na každého Čecha tak již připadá 96 tis. Kč. Státní dluh tvoří dluh vlády a vzniká především hromaděním schodků státního rozpočtu. Letos se očekává další „úspěšný“ růst.

■ LZ

NOVÍ ČLENOVÉ KOMORY

PROSINEC 2008

Ing. Daniela Kozlová	Praha	004538
Ing. Ivana Bartoníčková		200165
Ing. Zuzana Matznerová	Praha	200198
Ing. Šárka Pěničková		300224
Ing. Jana Paredesová	Praha	004517

LEDEN 2009

Miloslava Morongová		004512
Ing. Blanka Stýblová	Sušice	004523
Ing. Zbyněk Štika		300233
Ing. Karla Fuksová		004485
Ing. Milena Jireková	Liberec	004495

ÚNOR 2009

Ing. Jana Beranová	Plzeň	200168
Ing. Dana Trefancová		200217
Ing. Eva Skálová		300210
Jaroslava Janečková	Týn nad Vltavou	000789
Renata Sedláčková		200208
Martina Nemethová	Cheb	003942
Simona Běloušková	Cheb	003715
Ing. Tereza Kabrielová	Praha	300235

Pokračování na straně 41

Ze zákulisí

Bohužel, musím se opakovat. Na otázku, co přinesly poslední loňský a první tři letošní měsíce v řešení koncepce dalšího směřování Svazu účetních jako celku vč. soužití s Komorou (a tedy i vyjasnění pro Komoru významných oblastí, např. certifikace a IFAC), odpovídám stručně – NIC!!!

Přestože výbor Komory předložil hlavnímu výboru Svazu několik podnětů a otázek k „zájmovým“ oblastem, a opakovaně požádal o jednání, odpověď žádná. Hlavní výbor nekomunikuje, jedinou reakcí bylo negativní vyjádření k žádosti o samostatné členství Komory v Národní účetní radě...

I v návaznosti na výše uvedené, připravil výbor Komory novou koncepci profesní instituce založené na mezinárodních vzdělávacích standardech IFACu nezávislé na systému certifikace Svazu účetních. Koncepce bude předložena květnovému sněmu.

V této souvislosti informace k etickému kodexu, jehož současné znění přijal sněm Komory v roce 2004. Etický kodex plně vychází z etického kodexu IFACu. V uplynulých letech došlo k dílčím úpravám etického kodexu IFAC, které nebyly bezprostředně promítnuty do znění našeho kodexu. Další, tentokrát zásadní revize etického kodexu IFAC právě probíhá a zveřejnění nového znění se předpokládá v červnu letošního roku s osmnáctiměsíční implantačním obdobím. Na základě těchto informací výbor Komory rozhodl o předložení nového etického kodexu sněmu Komory v roce 2010.

Z aktivit, které nejsou odvislé od „politických“ rozhodnutí (i když neplatí to úplně), pokračovala a pokračuje realizace jednotlivých prvků nové corporate identity Komory. Již několikrát byl zozeslán nový e-mailový zpravodaj, bulletin

má novou tvář a finišuje se s přípravou nových internetových stránek, které se promění nejen graficky, ale i obsahově a doufám, že k lepšímu. Výbornou zprávou jest, že od dubna se podařilo částečně vyřešit personální obsazení sekretariátu, což se jistě brzo pozitivně projeví na jeho aktivitách.

Komora podala přihlášku do Americké obchodní komory v ČR (AmCham), která byla akceptována. AmCham je též členem Obchodní komory USA ve Washingtonu i Evropské rady Amerických obchodních komor). Členy jsou nejvýznamnější společnosti ze všech oborů národní ekonomiky. Od tohoto kroku očekáváme především kontakty na tyto společnosti a možnost více prosazovat zájmy naší Komory a profese. Více informací můžete získat na www.amcham.cz.

Komora vstoupila s novým letopočtem do roku deset a má za sebou několik měsíců „samostatnosti“. Na nějaké velkolepé oslavy není čas ani doba, nicméně by bylo žádoucí, aby letošní sněm (13. května) byl důstojnou tribunou malého bilancování, ale zejména nového směřování Komory. Cíle a záměry jsou docela ambiciózní, ale jest také třeba větší podpory a zapojení Vás, členů, a to nejen v orgánech volených (sněm bude volební), ale i v dalších činnostech. Komora je tu pro Vás. Přeji Vám vše dobré.

■ LZ

Výkladový slovník anglického pojmového aparátu (L–Q)

z oficiálních stránek AICPA

(The American Institute of Certified Public Accountants)

Last in, First out (LIFO) — Accounting method of valuing inventory under which the costs of the last goods acquired are the first costs charged to expense (prohibited under CZ GAAP as well as under IAS 2).

Lease — Conveyance of land, buildings, equipment or other assets from one person (lessor) to another (lessee) for a specific period of time for monetary or other consideration, usually in the form of rent.

Ledger — Any book of accounts containing the summaries of debit and credit entries.

Lessee — Person or entity that has the right to use property under the terms of a lease.

Lessor — Owner of property, the temporary use of which is transferred to another (lessee) under the terms of a lease.

Liability — Debts or obligations owed by one entity (debtor) to another entity (creditor) payable in money, goods, or services.

Liquid Assets — Cash, cash equivalents, and marketable securities.

Liquidation — Winding up an activity by distributing its assets to the appropriate parties and settling its debts.

Long-Term Debt — Debt with a maturity of more than one year from the current date.

Loss — Excess of expenditures over revenue for a period or activity.

Lower of Cost or Market — Valuing assets for financial reporting purposes. Ordinarily, „cost“ is the purchase price of the asset and „market“ refers to its current replacement cost.

Management Accounting (Managerial Accounting) — Reporting designed to assist management in decision-making, planning, and control.

Margin — Excess of selling price over the unit cost.

Mark-to-Market — Method of valuing assets that results in adjustment of an asset's carrying amount to its market value.

Marketable Securities — Shares and other negotiable instruments which can be easily bought and sold on either listed exchanges or over-the-counter markets.

Matching Principle — A fundamental concept of basic accounting. In any one given accounting period, you should try to match the revenue you are reporting with the expenses it took to generate that revenue in the same time period, or over the periods in which you will be receiving benefits from that expenditure.

Materiality — Magnitude of an omission or misstatements of accounting information that, in the light of surrounding circumstances, makes it probable that the judgment of a reasonable person relying on the information would change or be influenced.

Merger — Business combination that occurs when one entity directly acquires the assets and liabilities of one or more entities and no new corporation or entity is created.

Mortgage — Legal instrument evidencing a security interest in assets, usually real estate.

Municipal Bond — Bond issued by a government or public body, the interest on which is typically exempt from federal taxation.

Net Assets — Excess of the value of securities owned, cash, receivables, and other assets over the liabilities of the company.

Net Income — Excess or deficit of total revenues and gains compared with total expenses and losses for an accounting period.

Non-for-Profit Organization — An incorporated organization which exists for educational or charitable purposes, and from which its shareholders or trustees do not benefit financially.

Notional Value — Value assigned to assets or liabilities that is not based on cost or market (e.g., the value of a service not yet rendered).

Objectivity — Emphasizing or expressing the nature of reality as it is apart from personal reflection or feelings; independence of mind.

Obligations — Any amount which may require payment by an entity at a future time.

Operating Cycle — Period of time between the acquisition of goods and services involved in the manufacturing process and the final cash realization resulting from sales and subsequent collections.

Option — Right to buy or sell something at a specified price during a specified time period.

Parent Company — Company that has a controlling interest in the common share of another.

Partnership — Relationship between two or more persons based on a written, oral, or implied agreement whereby they agree to carry on a trade or business for profit and share the resulting profits. Unlike a corporation's shareholders, the partnership's general partners are liable for the debts of the partnership.

Penalty — The various government codes contain numerous provisions which impose penalties on a taxpayer for failure to perform

a specific act or omitting vital information on a return.

Pension — Retirement plan offered by an employer for the benefit of an employee, usually at retirement, through a trustee who controls the plan assets.

Pledged Asset — Asset placed in a trust and used as collateral for a debt.

Preferred Share — Type of capital share that carries certain preferences over common share, such as a prior claim on dividends and assets.

Premium — (1) Excess amount paid for a bond over its face amount. (2) In insurance, the cost of specified coverage for a designated period of time.

Present Value — Current value of a given future cash flow stream, discounted at a given rate.

Public Offering — Offering shares to the public.

Purchase Method of Accounting — Accounting for a merger by adding the acquired company's assets at the price paid for them to the acquiring company's assets.

Puts — A put is an option to sell a certain number of shares of share at a stated price within a certain period. The gain or loss on a put is short or long term depending on the holding period of the share involved.

Qualified Opinion — Audit opinion that states, except for the effect of a matter to which a qualification relates, the financial statements are fairly presented in accordance with IFRS/GAAP/CAS. The auditor is required to qualify when there is a scope limitation.

ANGLICKY

Last in, First out (LIFO)

Lease

Ledger (General Ledger, GL)

Lessee

Lessor

Liability

Liquid Assets

Liquidation

Long-Term Debt

Loss

ČESKY

poslední na sklad, první ven (LIFO)

leasing

hlavní kniha

nájemce (leasing)

pronajimatel (leasing)

dluhy, závazky, cizí kapitál

likvidní aktiva

likvidace

dlouhodobý závazek (dlouhodobý dluh)

ztráta

Lower of Cost or Market Management Accounting (Managerial Accounting)	metoda nižší ze dvou hodnot (LCM) manažerské účetnictví
Margin	přirážka
Mark-to-Market	odkaz na tržní hodnotu
Marketable Securities	obchodovatelné finanční instrumenty
Matching Principle	princip přiřazení nákladů a výnosů
Materiality	významnost
Merger	fúze
Mortgage	hypotéka
Municipal Bond	dluhopis emitovaný municipalitami
Net Assets	čistá aktiva
Net Income	čistý výnos
Non-for-Profit Organization	nezisková organizace
Notional Value	jmenovitá (nominální) hodnota
Objectivity	objektivnost
Obligations	závazky (povinnosti; často ale i dluhopisy)
Operating Cycle	provozní cyklus
Option	opce
Parent Company	mateřská společnost
Partnership	partnerství
Penalty	pokuta
Pension	penze
Pledged Asset	zastavená aktiva
Preferred Share	prioritní akcie
Premium	prémie
Present Value	současná hodnota
Public Offering	veřejná nabídka
Purchase Method of Accounting	metoda koupě
Puts	put opce (prodejná opce)
Qualified Opinion	typ auditorského výroku

■ **Připravil: Ing. Jiří Strouhal, Ph.D.**

NOVÍ ČLENOVÉ KOMORY

BŘEZEN 2009

Ing. Oldřiška Kašická	Pravčice	200187
Ing. Lukáš Rublič		300230
Ing. Vladimír Votoček	Rokytnice nad Jizerou	200224
Dana Adámková	Kostelec nad Orlicí	002180
Renata Derflová		003640
Ing. Dita Chrastilová, FCCA	Praha	ACCA
Ing. Martina Urbanová		200031

Využití moderních technologií pro účetní praxi: Tenký klient – Aplikační server

Možnost práce s účetním systémem odkudkoli, pohodlná výměna účetních dat mezi účetní firmou a klientem, vedení účetnictví z různých poboček společností – to jsou nejaktuálnější požadavky společností, samostatných účetních i účetních firem. Pojďme se podívat, jak a za kolik umožňují moderní technologie tyto požadavky splnit...

Moderní technologie Tenký klient – Aplikační server (TCAS) je odborné veřejnosti známa především z velkých korporací, bankovního sektoru nebo průmyslových podniků. Aktuální technologický i cenový vývoj však umožňuje tyto systémy účelně použít i pro obvyklou účetní praxi.

Nejprve si pojďme stručně objasnit některé základní principy technologie a následně si ukažme, jak lze její klíčové výhody použít pro provoz účetních systémů i pro nejmenší společnosti či jednotlivce. V drtivé většině obvyklých počítačových sítí jsou data umístěna na centrálním serveru a jednotlivé počítače přistupují k těmto datům pomocí lokálně nainstalovaných programů. V některých případech slouží jako server i jeden z obyčejných počítačů připojených v síti. Toto řešení s sebou přináší řadu nevýhod: v první řadě obvyklé IT vybavení velmi rychle zastarává a počítače i servery je nutné v cca čtyřletých cyklech obměňovat za nové, dále je každý počítač v síti nutno individuálně spravovat a v neposlední řadě se dříve či později řeší otázka verzí programů a operačních systémů nainstalovaných na jednotlivých stanicích. Všechny tyto nevýhody jsou samozřejmě řešitelné, ovšem obměna a správa HW a SW může s rostoucím počtem pracovišť stát nemalé prostředky.

Moderní technologie TCAS využívá aplikační server, což je vysoce výkonný stroj, se značným množstvím paměti a datové kapacity. Na tento server jsou pak umístěna nejen data, ale i všechny programy, které jsou také přímo na serveru spouštěny. Uživatel pak místo obvyklého počítače využívá tzv. tenkého klienta, což je v podstatě zařízení, jehož jediná funkce je program běžící na serveru zobrazovat na monitoru uživatele. Toto uspořádání kromě značných investičních

i provozních úspor přináší celou řadu podstatných výhod: vysokou spolehlivost, dlouhodobou životnost, nízkou spotřebu elektrické energie, snadnou centrální správu a shodné programové vybavení na všech bezúdržbových pracovištích. Za zmínku stojí také ergonomie: tenký klient je absolutně tichý, nevydává téměř žádné teplo a na stole nezabírá téměř žádné místo.

JAK MŮŽE TATO NA PRVNÍ POHLED SLOŽITÁ TECHNOLOGIE PŘÍSPĚT V ÚČETNÍ PRAXI?

Představme si účetní společnost, které zpracovává účetnictví pro několik svých zákazníků. Pokud je společnost vybavena aplikačním serverem, může svým klientům povolit k serveru přístup a zajistit tak možnost vidět nebo pracovat s vždy aktuálními daty. Nejčastější případ nastává např. v situaci, kdy pokladní nebo fakturantka zákazníka pořizuje doklady přímo do účetního programu a zaměstnanec účetní firmy pak již pořízené doklady správně zaúčtuje. Jiný příklad může vyhovět např. majiteli či finančnímu řediteli, který chce mít vždy aktuální přehled o číslech ve formě výsledovky, rozvahy, priznání k dani apod. Takovému uživateli lze přiřadit jen přístup pro čtení, aby nemohl zasahovat do účetních agend, a sám si pak může vygenerovat z vždy aktuální hodnoty, a to bez jakékoli činnosti ze strany účetní firmy resp. dodavatele účetních služeb.

Možnosti dálkového přístupu mohou využít samozřejmě i samotní zaměstnanci účetní firmy, kteří pak pomocí této technologie mohou s účetním programem pracovat z kanceláře, z domova, od zákazníka, zkrátka odkudkoli. Důležité je, že uživatel pracuje vždy s online aktuálními daty bez nutnosti jejich nahrávání na USB flashdisky nebo do notebooku. Jinými slovy v počítači,

z kterého se uživatel k systému připojuje, nemusí být nainstalován žádný ekonomický program, ani umístěna cenná účetní data, což významně zvyšuje celkovou bezpečnost a spolehlivost systému.

Zásadní průlom může moderní pojetí počítačové sítě znamenat pro společnosti o více pobočkách, jejichž zaměstnanci mohou v režimu TCAS pracovat s ekonomickými systémy současně a odkudkoli úplně shodně, jakoby všichni uživatelé informačního systému pracovali v jediné kanceláři.

Jedním z největších dodavatelů této nové technologie je společnost Českomoravské informační systémy s.r.o., která se specializuje právě na provoz a správu účetních a ekonomických programů. Pro větší firmy, které mohou investovat prostředky do vlastního IT vybavení, lze systém Tenký klient – Aplikační server instalovat přímo ve vlastních provozovnách. Pro malé a střední podniky, které preferují minimální investiční náklady, je vhodné využít projektu ČMIS Účetní kancelář on-line. Tato varianta umožňuje využít všech popisovaných výhod, a to bez nutnosti investovat do vlastního IT vybavení. Vysoce výkonné a zabezpečené servery s nejnovějším programovým vybavením jsou pod správou certifikovaných profesionálů umístěné v centrálních datových centrech. Celý systém si lze pronajmout za měsíční poplatek. Ceny se pohybují podle zvoleného tarifu od 590,- Kč za jednoho uživatele, přičemž členové Komory certifikovaných účetních mohou získat slevu 20%. I malé firmy nebo jednotlivci tak mohou za minimální náklady využívat výhody velkých korporátních systémů, navíc je součástí služby kromě kompletní správy také hotline uživatelská podpora. V systému lze provozovat libovolný ekonomický software. Nejvíce rozvinutý je provoz programů Pohoda (www.pohodaonline.cz), Money S3 (www.moneys3online.cz), Stereo

(www.stereoonline.cz), Vario (www.varioonline.cz), Abra, Helios, Ekonom, KTK System a mnohé další.

PŘIROZENÉ OBAVY Z NOVÉHO PŘÍSTUPU A POHLED DO BUDOUCNOSTI

Paradoxně největším odpůrcem moderních technologií a on-line služeb mohou být stávající IT správci, kteří mohou pociťovat ztrátu svého výsadního postavení a generovat řadu důvodů proč setrvávat v zavedeném, i když ne zcela dostačujícím IT prostředí. V takovém případě je možné službu poptávat také po dodavateli vašeho ekonomického či účetního programu. Přímou pro výrobce a distributory ekonomických, CRM a ERP software nabízí totiž ČMIS také whitelabel hosting terminálových služeb a aplikací – čili možnost provozu programů v datových centrech a pod správou ČMIS.

Analytické studie významných výrobců software a dodavatelů IT služeb ukazují předpokládaný meziroční nárůst 15–20% dodávaného „software jako služby“. Přestože dnes téměř každá firma využívá např. internet, online bankovníctví nebo mobilní telefony, nikdo si nevyvíjí vlastní systém internetového bankovníctví, nespravuje vlastní telefonní ústřednu u mobilního operátora nebo neinstaluje vlastní datové linky pro přístup k internetu. Stejně tak nastává doba prostého využívání účetního nebo ekonomického programu jako služby se všemi výhodami, bez nutnosti vlastnění a drahé správy IT infrastruktury.

Více informací a možnost bezplatného vyzkoušení Účetní kanceláře on-line lze získat na adrese www.cmis.cz/kol.

■ **Ing. Václav Svátek**
Českomoravské informační systémy s.r.o.

Singapur a Brunej

Dnešní stránky deníku budou věnovány nahlédnutí do jihovýchodní Asie.

Singapur je multikulturní městský stát. V případě, že se rozmýšlíte, zda navštívit Indii, Čínu nebo jeden z arabských států, Singapur je pro Vás ideální volba. Zde naleznete vše na jednom místě (Little India, Chinatown, Kampong Glam jsou čtvrtě, které jsou v těsné blízkosti či přímo v centru Singapuru).

Historické území Singapuru pokrývaly deštné pralesy, které však v současnosti tvoří pouhé 4% rozlohy státu a dá se do budoucna očekávat, že se jejich podíl ještě sníží. Staví se tu doslova a do písmene, kde se dá. Počet obyvatel neustále roste a na rozloze necelých 700 km² žije téměř pět mil. obyvatel.

Pokud budete v Singapuru pouze přestupovat a mezi spoji máte velký časový rozestup a potřebujete zrelaxovat, využijte spojení letiště Changi s centrem města, projedte se lodí po Singapur River (uvidíte tak většinu pamětihodností) nebo navštivte zábavní ostrov Sentosa (najdete tu nejen různé atrakce, ale i příjemné pláže). Jednou z tradičních večerních singapurských atrakcí je tzv. noční Safari. Pro ty z Vás, kteří zrovna dva-

krát nemusí „show á la Hollywood“, však doporučuji jiný program.

Singapurské účetní standardy jsou založeny na standardech IFRS. V okamžiku, kdy IASB vydá nový standard, dochází potom k jeho evaluaci od singapurského ASC (Accounting Standards Council). Na základě připomínek a doporučení je následně vydán singapurský účetní standard.

Účetní profese zde vychází z dlouhodobého spojení s Velkou Británií a Austrálií. Proto jsou zde tradičními certifikace ACCA a CPA Australia. V roce 1963 byl založen Institut profesních účetních (ICPAS – Institute of Certified Public Accountants of Singapore). ICPAS má monopol na poskytování vzdělávání, jakož i celou certifikační činnost pro singapurské účetní. V současnosti má tato organizace 20 000 členů.

V druhé části se přesuneme ze Singapuru do Bruneje Darussalamu. Zvolíte-li letadlo, může Vás hned na úvod překvapit zhruba pětiminutová

Merlion — symbol Singapuru

Ostrov Sentosa

modlitba za zdárný průběh letu (chvílemi mi však během letu skutečně připadalo, že ji pilot opravdu vzal doslova a vše předal do rukou Alláha). Následné bezpečnostní pokyny mi přišly už celkem zbytečné při ochraně shůry, ale budíž. Brunej Darussalam je nevelký stát situovaný na Borneu. Rozkládá se na rozloze 5 770 km² (což odpovídá přibližně velikosti Moravskoslezského kraje) a má kolem 400 000 obyvatel. Téměř do poloviny minulého století se obyvatelstvo živilo především rybolovem, ovšem objevení bohatých nalezišť ropy proměnila tuto zemičku v „ráj na Zemi“. Stát je díky politice sultána skutečným daňovým rájem (v Bruneji se daně neplatí, místní ovšem oponují, že bohužel musí platit silniční daň, takže toto místo za skutečný daňový ráj nepovažují), školství a zdravotnictví je pro místní bezplatné (dokonce v případě, že není možné uskutečnit nějaký zdravotní zákrok v Bruneji, stát zajistí jeho bezplatné provedení v Singapuru či v Malajsii s tím, že i rodina nemocného obdrží zdarma letenky, ubytování a diety po dobu rekonvalescence...). Pokud se hodláte do tohoto státu podívat, pak lze doporučit kromě hlavního města ještě výlet do vesniček situovaných přímo na Brunei River nebo cestu do deštných pralesů Bornea.

A jak funguje v Bruneji účetní profese? V roce 1987 byl založen Brunejský institut profesních účetních (BICPA — Brunei Darussalam Institute of Certified Public Accountants), který má

v současnosti 165 členů. V Bruneji nemají vlastní certifikační systém, a tak členy BICPA mohou být absolventi vybraných certifikací (ACCA, Institute of Chartered Accountants — země Commonwealthu), kteří dosáhli věku 21 let a mají minimálně tříletou praxi. V zásadě je však možné, aby adept absolvoval i jinou certifikaci založenou na požadavcích IFAC, tzn. že i členové KCÚ, kteří plánují přesídlení do Bruneje, s nejvyšší pravděpodobností uspějí se žádostí o přijetí za člena. Členský poplatek se výrazně neliší od poplatků KCÚ — 120 BND = 1 700 Kč). BICPA poskytuje KPV, jakož i kursy pro dosažení kvalifikace ACCA.

■ Ing. Jiří Strouhal, Ph.D.

Mešita Soas v hlavním městě Bandar Seri Begawan. Zlatá loď před mešitou je dar občanů Bruneje sultánovi.

KLUBOVÁ SETKÁNÍ A SEMINÁŘE

PROBLEMATIKA MATEŘSKÝCH A DCEŘINNÝCH SPOLEČNOSTÍ

28. DUBNA 2009; 15.00—20.00

MÍSTO KONÁNÍ: Český institut interních auditorů, Karlovo nám. 3, Praha 2
ZVÝHODNĚNÉ VLOŽNÉ PRO ČLENY KOMORY CERTIFIKOVANÝCH ÚČETNÍCH:
1 000 Kč včetně DPH.

Školení je zahrnuto do systému kontinuálního profesního vzdělávání
v rozsahu 4,5 hodiny.

Z OBSAHU VYBÍRÁME:

- vzájemné vztahy mezi mateřskými a dceřinými společnostmi,
 - účetní zachycení nabytí dceřiné společnosti,
- základní účetní pravidla pro přeměny společností, daňové dopady,
 - prodej podílů či akcií dceřiné společnosti,
- výplata (a příjem) dividend a podílu na zisku a vliv na zdanění, atd.

Přednášející: Ing. Ivana Pilařová
/auditorka, daňová poradkyně/

!!! AVIZO NA ČERVEN !!!

4.—6. ČERVNA

NESTÁTNÍ NEZISKOVÉ ORGANIZACE KOMPLEXNĚ

- problematika financování a hospodaření nestátních neziskových organizací (NNO)
 - dotace ze strukturálních fondů
 - účetnictví NNO
 - daň z příjmů NNO
 - daň z přidané hodnoty u NNO
 - diskuse

Lektorky: B. Petrlíková, Ing. Pacáková

23. ČERVNA

ÚČTOVÁNÍ FINANČNÍCH NÁSTROJŮ

Lektor: Ing. Roman Hell

STRATEGIE PODNIKU, ZMĚNY ÚČETNÍCH PŘEDPISŮ, DAŇ Z PŘÍJMU, PRÁVNICKÝCH OSOB, DAŇ Z NEMOVITOSTÍ A DALŠÍ DANĚ, COMPETITIVE INTELLIGENCE

14.—16. KVĚTNA 2009

VLOŽNÉ HRAZENÉ ÚČASTNÍKEM: 5 980 Kč včetně DPH.

CENA ZAHRNUJE: přednášky, materiály, ubytování ve dvoulůžkovém pokoji (dvě noci),
stravování v rozsahu plné penze, občerstvení.

MÍSTO KONÁNÍ: Hotel Academic, Tyršovo nám. 2222, Roztoky (www.hotel-academic.cz).

Parkoviště u hotelu zdarma nebo placené garáže. Hotelové služby za úplaty.

Informace o spojení na internetových stránkách hotelu.

Školení je zahrnuto do systému kontinuálního profesního vzdělávání v rozsahu 22 hodin.

ODBOBNÝ PROGRAM:

14. KVĚTNA 2009 (ČT)

prezence od 8.30 hod.

9.30—13.00 MŮŽE STRATEGIE PŘIPRAVIT PODNIK NA KRIZI? POKUD ANO, JAK?

Přednáší: prof. JUDr. Zdeněk Souček, DrSc.

/ředitel firmy Management Focus, hostující profesor
na několika vysokých školách/

14.30—18.30 NOVELIZACE ÚČETNÍCH PŘEDPISŮ

Přednáší: Ing. Jiří Hlaváč /partner TPA Horwath,
auditor, daňový poradce/

15. KVĚTNA 2009 (PÁ)

09.00—18.00 DAŇ Z PŘÍJMŮ 2008 A 2009 SE ZAMĚŘENÍM NA PRÁVNICKÉ OSOBY

Přednáší: Ing. Jiří Nesrovnal /daňový poradce, vedoucí
odborné sekce daně z příjmů právnických osob KDP ČR/

16. KVĚTNA 2009 (SO)

8.30—10.30 DAŇ Z NEMOVITOSTÍ, DANĚ DĚDICKÁ, DAROVACÍ A Z PŘEVODU NEMOVITOSTÍ

Přednáší: JUDr. Václav Novák, Ph.D. /vedoucí oddělení majetkových daní
a ostatních agend FÚ Jihlava/

11.00—12:30 COMPETITIVE INTELLIGENCE (KONKURENČNÍ ZPRAVODAJSTVÍ)

Přednáší: Ing. Milan Marek, MBA
/TOVEK, spol. s ro., lektor BIBS, a.s./

Podrobnosti k akcím naleznete na

Výbor Komory certifikovaných účetních
svolává

XI. SNĚM KOMORY

NA STŘEDU 13. KVĚTNA 2009

Začátek ve 15.00 hod., presence od 14.30 hod.
Předpokládaný konec do 18.30 hod.
Následuje večere a kulturní program.

MÍSTO KONÁNÍ: Hotel Academic, Tyršovo nám. 2222, Roztoky (www.hotel-academic.cz)
Podrobná informace o spojení na stránkách hotelu. Parkoviště u hotelu.

NÁVRH PROGRAMU

1. zahájení
2. projednání programu sněmu
3. volba orgánů sněmu — mandátové, volební a návrhové komise, ověřovatelů zápisu
4. zpráva o činnosti výboru Komory
5. zpráva mandátové komise
6. zpráva o hospodaření Komory v roce 2008, zpráva revizorů účtu
7. zpráva předsedkyně disciplinární komise
8. návrhy na úpravu norem Komory
9. návrh rozpočtu Komory na rok 2009
10. návrh volební komise — představení kandidátů
11. diskuse
12. volby orgánů Komory
13. projednání návrhu usnesení
14. závěr

Přihlášku na sněm zasílejte na e-mail: info@komora-ucetnich.cz. Na tuto adresu můžete zasílat i návrhy na úpravu norem Komory, návrhy kandidátů do volených orgánů či jiné náměty k projednání. Materiály zařazené na program sněmu budou zveřejněny na internetových stránkách Komory, písemně budou předány přihlášeným.

V Praze dne 27. února 2009

Ladislav Zemánek v.r.
tajemník

UPOZORNĚNÍ: ve dnech 14.–16. května navazuje internátní školení

STORMWARE **POHODA** 2009 Ekonomický systém

POHODA NÁM MAXIMÁLNĚ VYHOVUJE

Mít podrobný a úplný přehled o hospodaření naší firmy je díky ekonomickému systému POHODA hračkou. Intuitivní ovládání, propracované uživatelské rozhraní a rozsáhlý systém kontextové nápovědy nám usnadňují každodenní práci.

Ušetřený čas můžeme věnovat našim zákazníkům.

Bulletin Komory certifikovaných účetních
Redakce: Ladislav Zemánek
Vydání: duben 2009